BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ VE EZİLEN HALKLAR, BİRLEŞİN!

HALKIN YOLU

3 Mayıs 1977
250 Kuruş

12

DİSK yöneticileri MİT'in tertibine çanak tuttu

1 MAYIS KATLİAMININ SORUMLULARI İKİ SÜPER DEVLET VE UŞAKLARIDIR

1 Mayıs bayramında, bayramı kutlamaya gelen halk Taksim'de makinalı tüfekler ve bombalarla yaylım ateşine tutuldu. Yüzlerce yaralı ve 40 ölü var. Yaralıların ve ölülerin çoğu Inter Continental Otelinin yanındaki sokağa yığılmışlar. Bir çoğunun Taksim alanına gelene dek elinden bırakmadığı bayrakları vücutlarına sarılı. Bir çoğu makinalı tüfeklerle taranmıştı. Biraz önce alanı inleten haykırışlar durmuştu. Şimdi makinalı tüfek, bomba sesleri ve panzerin uğultusu duyuluyordu. Biraz önceki yüzbinlerce işçinin haykırışı yoktu artık.

Kimdir, ülkenin birçok yerinden 1 Mayıs'ı kutlamaya koşup gelen, heyecanlı ve coşkulu kitleyi gözünü kırpmadan, elleri titremeden tarayanlar? Bütün faşist, revizyonist, burjuva basın hep bir ağızdan bağırıyorlar. Bayrak, Ortadoğu, Günaydın, Milliyet, Hürriyet, Tercüman, vb Hepsi ama hepsi "Maocular mitingi kana buladı" diyor.

İşte, Günaydın; "Maocu vatan hainleri, 1 Mayıs işçi bayramını kana buladı"

Tercüman; "Maocular, DİSK'in Istanbul'da yaptığı mitingi bastılar"

Politika; "DİSK'in öncülüğünde düzenlenen 1 Mayıs töreni tam bittiği sırada "Maocu" ve "Terörist" oldukları ileri sürülen grupların silahlı saldırısına uğramıştır."

Hergün; "Maocular silahlarını çekerek rasgele ateş etmeye başlamışlardır. Açılan ateş sonucu 200 kişinin yerlere yıkıldığı görülmüş..."

Aslında katliamdan sorumlu tutulacak hedef önceden belli olmuş, aylardır basın, revizyonist sendika dergileri, DİSK ajansı bangır bangır "Maocuların" saldırı "ihtimalinden" sözetmişler, ve "hazırlıklı olunması gerektiğini" yazmışlardı. İşte şimdi tahminler gerçek olmuştu (!).

Ortadoğu'dan Politika'sına, DİSK yöneticisi sosyal - faşistlerden, Amerikancı kiralık faşist çetelere kadar, milyarlar dökülerek beslenen, yaşatılan burjuva basın aylardır bu "saldırıyı" yazıp çizmedi mi? "Hazırlanın, silahlanın" demedi mi? DİSK miting düzenleyicileri ve kitlenin içindeki sosyal-faşistler "maocular" geldi gelecek, saldırdı saldıracak yaygaraları yapmadılar mı? Onları "mao" culuğa cihat açmakta birleştiren, aynı sesle tek bir hedefi göstermede birleştiren neden nedir?

Bu 1 Mayıs'ta yapılmak istenenler, proleter devrimcilere bu güne kadarki saldırının bir devamıdır. Ama sadece bundan ibaret değil, bu sefer başka kılıklarda...

Proleter devrimciler Şişhane yolundan tek bir karışıklığa meydan vermeden yürüyerek Taksim alanında Tarlabaşı yolunun ağzına geldiler. Bunu karşı-devrimci basın da böyle yazıyor. Proleter devrimciler Taksim alanında değil, yolun ağzındaydılar.

Peki mitinge katılacaklarını açıkça ilan eden proleter devrimciler Tarlabaşı yolunda, Aksaray dolmuşlarının kalktığı alanda toplandıkları halde, yüzlerce yaralı ve 1 Mayıs kurbanları 40 ölü neden Intercontinantal Otelinin önünde ve Kazancı yokuşunun başında yığılıdır? Neden?

Proleter devrimciler yolun ağzında iken ve DİSK görevlisi işçiler tam da onlara yol verip kenara çekildiği sırada, kırmızı gömlekli DİSK görevlilerinin arkasında duran sivil giyimli bir

(Devamı sayfa 2'de)

HALKIN YOLU

1 MAYIS katliamının sorumluları kanlı ellerini gizleyemezler

Tüm devrimciler, yurtseverler, demokratlar; binlerce işçi, öğrenci, çalışan halk, 1 Mayıs'ı coşkuyla kutlamak, halkın bağımsızlık ve özgürlük mücadelesi yolunda güçlü bir adım yapmak için toplandı. Olanca inanç ve güçleriyle 1 Mayıs'ta meydanları, sokakları doldurdu. Ama 1 Mayıs kana bulandı. Devrimcilerin, işçilerin, halkın üzerine kurşun yağdırıldı. 40'a yakın devrimci şehit edildi.

Katliamın sorumluları kimlerdir? Katliamın sorumluları neden şimdi akla gelmedik yalan ve saldırılarla "maocular" diyerek proleter devrimcilere azgınca saldırıyorlar?

Katliamın sorumluları işçiye, köylüye, tüm halka saldıranlardır. Katliamın sorumluları son iki yılda 200'ü aşkın devrimciyi katledenlerdir. Grevleri basan, işçileri kurşunlayan, köylülerin üzerine jandarmayı salan, liselere kadar okullarda terör estiren, sokakta, evinde halka saldıran faşist diktatörlük ve efendisi ABD emperyalizmidir. Çünkü halkın gelişen mücadelesi, yıllardır ülkemizin kanını emen ABD emperyalistlerini geriletmekte, bu mücadele gün be gün, halkın sırtından saltanat sürenleri sonlarına yaklaştırmakta, faşist diktatörlüğün temellerini sarsmaktadır. Bunun için onlar Taksim'de yüzbinlerce halka kurşun yağdırdılar. Mevzilendirdikleri katilleriyle halkı taradılar, panzerleriyle devrimcileri, yurtseverleri, çiğnediler; tezgahladıkları kanlı oyunu MİT katilleriyle sahnelediler.

Katliamın sorumluları, yalnızca bunlar mıdır? Hayır! Katliamın sorumluları faşist diktatörlüğün bu kanlı provokasyonuna zemin hazırlayan revizyonist DİSK yöneticileridir. "Maocuları ezeceğiz" diye devrimcilere karşı azgın bir saldırı kampanyası açanlardır. Hayatlarını ülkemizin bağımsızlığı ve halkın özgürlüğüne adayan Sadık Canarslan ve İdris Türkoğlu yoldaşları katledenlerdir. 5 aydır devrimcilere karşı saldırı talimleri yapanlardır. Binlerce işçiyi öğrenciyi halkı miting-alanına almamak için çivili sopalarla, silahlarla donanıp, faşist diktatörlüğün polisi ve jandarmasını miting alanına dolduranlardır. Görevli işçilerin, devrimcilerin yanına katılmasından çılgına dönüp devrimcilere ateş açanlardır.

Çünkü onların bütün işi, halkın bağımsızlık ve özgürlük mücadelesini bastırmak, halkın ABD emperyalizmine karşı öfkesini sıçrama tahtası yaparak, ülkeyi Rus sosyal-emperyalizmine satmaktır. Çünkü onların bütün işi proleter devrimci harekete düşmanlıktır. Bunun için onlar 1 Mayıs öncesinde burjuva basınla, faşist diktatörlüğün en azgın sözcüleriyle aynı ağızdan devrimcilere karşı saldırı kampanyası açtılar. 1 Mayıs'ı halka ve proleter devrimcilere karşı saldırı günü yaptılar. MİT ajanlarıyla yanyana faşist diktatörlüğün komplosuna çanak tuttular.

Katliamın sorumluları şimdi birbirleriyle dalaşır gözüküyorlar. Ama bu dalaşmanın ardında, ülkenin ABD'ye mi, Rusya'ya mı satılması-

(Devamı sayfa 2'de)

1 Mayıs Şehitleri !

DEVRİM ve SOSYALİZM YOLUNDA ANILARINIZ YAŞAYACAK

Türkiye işçi sınıfı bugünlere kolay gelmedi. Milli kurtuluş savaşında düşmana karşı cephede, beyaz işgal bölgelerinde kahramanca mücadele eden işçiler savaştan sonra Kemalist burjuvaziye karşı devrime olan umutla kızıl bayrakları kaldırdılar. Yüreklerinde büyük Ekim devriminin ateşi, sömürüsüz, baskısız bir dünyanın özlemi vardı.

İşçi sınıfının her mücadelesi kanla bastırıldı. Ama işçi sınıfı yılmadı. Her olayda her direnişinde birkaç omuzdaşının acısını yaşayarak kinlendi. Mustafa Suphilerin TKP'sinin ateşi yüreğinde sönmedi. Lenin ve Stalin'e olan bağlılık yok olmadı, yaşadı, sınıfın bağrında kök saldı.

İşçi sınıfının mücadelesi son 15 yılda tüm zulme rağmen gelişti, yeni boyutlara ulaştı. İşçi sınıfı Amerikancı engellere karşı döğüşerek ellerini daha ileriye uzattı. Sungurlardan, Gamak'tan, Demirdöküm'den gelen mücadele şanlı 15-16 Haziranlara vardı. İşçi sınıfının ve halk yığınlarının sömürüsüz, baskısız bir dünya özlemi gelişti, büyüdü. Ama engeller sadece işbirlikçi hakim sınıflar değildi. Bu defa sendika yönetimlerine yuvalanmış Rus işbirlikçisi sosyal-faşistler işçi sınıfının özlemlerine sahip çıkar gözükürken, "ileri demokratik düzen" maskesiyle halk düşmanı vatan satıcısı faaliyetlerini arttırıyorlardı.

Profilo işçisi, Sungurlar işçisi, işçi sınıfının ileri kesimleri, Rus işbirlikçilerinin karşı-devrimci yüzlerini mücadeleleri içinde gördüler. İşçi sınıfının bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm özlemi büyüdü. İşçi sınıfının en ileri unsurları devrimci proletaryanın bayrağı altında toplanmaya başladı.

Bu durumdan korkuya kapılan faşist diktatörlük saldırı ve katliamlara girişirken, sosyal-faşistler de kitleyi istedikleri gibi istismar etmenin hazırlığı içindeydiler. Bunun için 1 Mayıs'ta devrimcilere, proleter devrimcilere karşı silahlandılar. İşçi sınıfının mücadelesinin devrimci hedeflere yönelmesini önleme hesaplarına girdiler. Ve 1 Mayıs'ta faşist diktatörlük ve ona çanak tutan sosyal-faşistler katliama başladılar. 40'a yakın devrimciyi, yurtseveri öldürdüler. Yüzlercesini yaraladılar.

1 Mayıs şehitleri! Kanlarınız yerde kalmayacak. Kan ve ateşle, gelecek aydınlık günleri kurmak mücadelemizi engelleyeceğini sananlar, Rus sosyal-emperyalizminin menfaatine, yığınları kullanacağını sananlar yanılacak ve yenileceklerdir. Sömürüsüz ve zulümsüz bir dünya kurma mücadelesini kimse engelleyemeyecektir.

pasifistler mi, halk düşmanı katiller mi?

1 Mayıs mitinginde faşist çeteler sosyal-faşistlerle birlikte bütün devrimci güçlere saldırdılar. Bu saldırılar sonucunda DEV-GENÇ ve Kurtuluş Dergisi taraftarlarının bulunduğu kollardan da bir çok devrimci öldü ve yaralandı.

Dev-Genç koluna saldırı daha Taksim alanına gelmeden İGD'li sosyal-faşistlerce başladıldı. Miting alanına girerken ise faşistlerin yaylım ateşiyle karşılaştı. Katliamın başından sonuna kadar faşist komplonun sosyal faşistlerin yarattığı zeminde yükseldiği açıkça görülüyordu. Aylardan beri kendilerine mitingde devrimciler tarafından saldırılacağı yalanlarıyla şartlandırılan işçiler, görevli işçilerin sıraları içinde yer alan İGD'li sosyal-faşistler, bellerine sokulmuş silahlarıyla meydanda gezinen sosyal-faşistler, katliam başlayınca polis şefleriyle birlikte, sağa sola kurşun yağdıran sosyal-faşist şefler...

Bütün bunlar pasifist devrimcilerin marifetleri miydi?

10 yıl öncesinin revizyonistleri ile bu günün sosyal-faşistleri arasındaki farkı kavramayan, Marksizm-Leninizmle modern revizyonizm arasındaki farkı Moskova ve Pekin şabloncuğu olarak değerlendiren Devrimci Gençlik bu tahlillerini sosyal-faşistlerin halk düşmanı karşı devrimci yüzlerini gizlemekten başka bir sonuca yol açmadığını kavramalıdır.

Sosyal-faşistler, sosyalizmin bir çeşidinin militanları değildirler ve onları Marksist-Leninistlerden ayıran da şiddetten yana olup olmamaları değildir. Sosyal-faşistlerin kendi amaçları adına şiddete nasıl başvurdukları halkın mücadelesini bastırmada faşistlerle nasıl elele verdikleri ortadadır. Bu gerçeği kavramak için yüzlerce devrimci ve yurtseverin katledilmesini beklemeye gerek yoktur. Onların ABD emperyalizmi ve işbirlikçilerine, MC hükümetine karşı çıkışlarını yurtsever ve anti-faşist oldukları şeklinde değerlendirerek onları halk güçleri içinde ele almak son derece yanlıştır. Bunların, devrimcilere, yurtseverlere karşı, kimin hesabına, niçin şiddet uyguladıkları üzerinde düşünmek her yurtseverin görevidir.

HALKIN YOLU: HAFTALIK SİYASİ GAZETE * SAHİBİ: SADUN SÖNMEZ * SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: ALAATTİN ŞAHİN * YÖNETİM YERİ: Çatalçeşme Sok. 4/23, Cağaloğlu - İstanbul * ABONE VE YAZIŞMA ADRESİ: P.K. 550 Sirkeci - İstanbul * BASKI: DAİLY NEWS WEB OFSET * ABONE ŞARTLARI: Yurtiçi yıllık 120 TL. 6 aylık 65 TL. Yurtdışı yıllık 200 TL. 6 aylık 100 TL. * ÖDEMELER İÇİN POSTA ÇEKİ HESABI: SADUN SÖNMEZ 102547.

ankara'da 1 mayıs kutlandı

Halkın Yolu, Halkın Kurtuluşu ve Halkın Birliği gazetelerinin görüşlerini savunan devrimciler Ankara'da 1 Mayıs'ı mitingle kutladılar.

Ankara'da 1 mayısta miting düzenlemek için valiliğe başvuran tertip komitesi 20 gün oyalanmış izin verilmemesi için birçok engellemeler yapılmıştır. Son olarak iki gün önce miting izni verilmiş bu nedenle mitingin kitlelere duyurulması güçleşmiştir. Buna rağmen mitinge 10 binin üzerinde halk katılmış polisler tarafından yolu kesilen kitle üç kez aranmış, ellerinde bulunan pankart ve dövizler alınmıştır. Mitingde her üç gazetenin görüşlerini benimseyen devrimciler birer konuşma yapmışlardır.

Miting iki süper devlet ve onların işbirlikçilerine karşı güçlü bir ses ve tüm engellemelere rağmen işçi sınıfının mücadelesinde ileri bir adım olmuştur.

..., kanlı ellerini gizleyemezler

(baş tarafı sayfa 1'de)

nın kavgası var. Iki süper devlet, faşist diktatörlük ne onların borazanı burjuva basın, şimdi bir sürü yalan ve sahtekârlıkla ortak düşman seçtiği proleter devrimci harekete küfürler yağdırıyor. Tercüman, Son Havadis, Günaydın gazetelerinden, Politika gazetesine, Bizim Radyo'ya kadar halk düşmanlarının tellallarının proleter devrimci harekete karşı azgınlıklarının sebebi nedir? Saldıracaklardır, çünkü bunlar bağımsızlığın ve özgürlüğün düşmanıdır. Çünkü onlar halkın mücadelesinin yükselmesinin düşmanıdır. Bu yüzden onlar halk kitlelerine gerçek kurtuluş yolunu gösteren ve bu uğurda tüm ezilenlere öncülük eden proleter devrimci harekete saldırmakta, proleter devrimcileri kitlelerden tecrit etmeye çalışmaktadırlar.

Bu yüzden onlar 1 Mayıs gösterilerinde sorumluluklarını ve devrimci kararlılığını koruyan proleter devrimcilere utanmazca iftiralar yağdırıyorlar. Ama gerçekler gizlenemez. Intercontinental Otelinden ve Sular İdaresinden kurşun yağdıranlar devrimciler miydiler, yoksa CİA nın uşağı katil Mit ajanları mı? Halkı çiğneyen panzerleri de devrimciler mi kullanıyordu? İGD-li sosyal-faşist beslemeleri sopa ve silahlarla devrimciler mi donatmışlardı? 30 bini aşkın devrimci işçi, öğrenci ve çalışan halk kitlesinin yeraldığı kortej alana yaklaştığında kendi kortejlerine devrimciler mi ateş açtılar?

Gerçekler asla gizlenemez. Ve 1 Mayıs'ta Taksim'de yaşanan gerçekler halk düşmanlarını mahkum etmektedir. 1 Mayıs'ta oynanan oyun ve şimdiki yalan ve iftira furyası iki süper devletin ve onların uşaklarının kanlı ellerini gizleyemez. 1 Mayıs katliamı iki süper devletin ve onlara uşaklık edenlerin nasıl halkın mücadelesi önünde baş engel olduklarını bir kez daha açıkça ortaya koymuştur.

İşçiler, köylüler, tüm halkımız! Karşı-devrimcilerin yalan ve iftiralarını boşa çıkartalım. Gerçekleri her yana yayalım. Halk düşmanlarının saldırıları karşısında gerilemeyelim. Saflarımızı sıklaştıralım. Mücadelemiz, halk düşmanlarını, tüm halka karşı kaldırdıkları taşı başlarına yıkacak, bu oyunu etkisiz kılacaktır.

Tüm devrimciler! Faşizmin ve sosyal-faşizmin saldırı ve tecrit kampanyasını kıralım. Bıkmadan, usanmadan gerçekleri halka açıklayalım. Saflarımızı daha da güçlendirelim. Saldırılar devrimci proletaryanın bayrağınadır. Bu bayrağı düşürmeyelim, daha da yükseltelim.

Halk düşmanlarının 1 Mayıs katliamı, halkın mücadelesi karşısında azgınlaşmalarının kanlı bir sonucudur. Ve artık ülkemizde sınıf mücadelesi daha şiddetli sürecek, emperyalistler ve uşakları kitle eylemlerine, direnişlere, mitinglere, tüm halka ve proleter devrimci harekete gözü dönmüşçe saldıracaktır. Ama halkın bağımsızlık ve özgürlük özlemini kim söndürebilir, işçilerin, köylülerin tüm ezilenlerin mücadele ateşini kim söndürebilir. Haklı mücadelemizi daha dikkatli ve kararlı sürdürerek, karşı-devrimin engellerini aşmalıyız ve aşacağız.

Gelecek her 1 mayıs halkın bağımsızlığa özgürlüğe doğru attığı ileri bir adım ve 1977 bir mayıs'ını kana bulayanlardan hesap sorma günü olsun.

1 MAYIS KATLİAMININ SORUMLULARI İKİ SÜPER DEVLET VE UŞAKLARIDIR

(baş tarafı sayfa 1'de)

kişi neden ve kime doğru ateş açtı? Azılı sosyal-faşist şefler arasında duran bu eli tabancalının ilk kurşunu sıkması 1 Mayıs katliamının ilk işareti olmasın? Sosyal-faşist şeflerin yanındaki bir sosyal-faşist olmasın!..

Tam da bu sırada;

Intercontinental otelinin içinde, Taksim alanında beyaz bir Renault marka otomobilin içinde, sular idaresi üstünde mevzilenerek aniden yüzbinlerin üzerine makinalı tüfekle ateş açan caniler kimlerdir, dakikalarca bu mevzilerden halkı tarayan kim? Renault marka beyaz otomobil içindekiler katliamda görevli miydiler? Alanın içine davet edilen kuruluşların dışında kuş uçurtmayanlar bunları 1 Mayıs görevlisi olarak mı DAVET ETMİŞLER! Cevap verin!

Faşistlerin ve sosyal-faşistlerin cevapları kendilerini ele veriyor. Otelin içinden, sular idaresinin üstünden, otomobilden yapılan dakikalar boyu tarama sonunda 1 Mayıs kurbanları, tam da otelin önünde ve otelin yanındaki Kazancı yokuşunun ağzında yere serili, ölmüşken "Maocu saldırganlar" nasıl olur da, taa Aksaray dolmuş durağının orada ve Tarlabaşı'nda toplanmışlar!..

Peki ya ölenlerin büyük çoğunluğu kimdir, DİSK görevlisi işçiler mi, alanı dolduran binlerce işçi arasından mı, yoksa sosyal-faşist sendika ağaları mı yoksa DİSK yöneticilerinin bizzat mitinge davet ettiği öğrenci derneğinden devrimci öğrenciler mi?

DİSK yöneticileri alana kendilerinin yerleştirdiği DEV-GENÇ ve Kurtuluş Dergisi taraftarlarının nerede olduklarını unutmuş olamazlar. DİSK yöneticileri sosyal-faşistler unutmuş olamazlar, yaylım ateşle kurşunanlar da... Hem mitinge davet edip sonra da onlarca can yitirmek? Nasıl cevaplayacaklardır, yaralıların, mevzideki makinalılardan çıkan kurşunla vurulmadığını yaralılara nasıl kabul ettireceklerdir.

Bu eski bir türküdür. Her zaman bu sömürü düzeni ayakta durdu duralı makamı değişir, tonu ayarlanır. Ama türkü hep aynı türkü; ezilen yığınları kurtuluşa götürecek tek güç, tek doğru yol olan proleter devrimci harekete azgın düşmanlık!

Bu 1 Mayıs'taki de eski türkünün yeni bir havasıdır; "Proleter devrimcilere ölüm!"

Kimdir bu proleter devrimciler? Faşistlerin ve sosyal-faşistlerin yok etmek istediği "Maocu" lar kim?

Ezilen halkımızın yoksulluğu ve acısının gerçek sebebi, bağımsızlık ve özgürlüğümüze zincir vuranlara; Amerika ve Rusya ve onların uşakları faşistler ve sosyal-faşistlere karşı yılmadan mücadele eden halkın öncüleridir. Yani faşistlerin hergün bir tanesini sokak ortasında, durakta, yolda, okul sıralarında, fabrikada kurşunlayıp öldürdükleri, işkenceye çektikleri devrimciler, zindanlarda yatanlar, halkın bağımsızlığı için didinen biz proleter devrimcileri. Yani Tamer Saatçioğulları, Gökhan Edgeler, Naci Güven, Tufan Liceli, Zülfikâr Uralçin, Çiğdem Yıldır ve daha yüzlercesi.

Emperyalistler ve uşakları ve onların borozanı gazeteler, şimdi de 1 Mayıs kaitlamından proleter devrimcileri sorumlu tutarak herşeyin içinden kolayca sıyrılabileceklerini sananlar..Halk düşmanları! Birden bire 1 Mayıs katliamında ölen halka sahip çıkıp yüzlerini maskeleyebileceklerini sananlar... Halkımız bilmiyor mu Tariş'te, Aliağa'da sizin kiralık katilleriniz işçilerin kanına giriyorlar!.. Eczacıbaşı işçisi Hasan Ateş'i öldürenler unutuldu mu işçi sınıfının can düşmanları...

Istanbul'da Sadık Canaslan'ı, İzmir'de İdris Türkoğlu'nu kim kurşunladı? İGD beslemeleri sosyal-faşistler değil mi! Daha anıları bile taptaze duruyor! Sosyal-faşistler, faşistlere ağız dolusu küfür yağdırarak zevahiri mi kurtaracaklar. Kaç İGD'li faşistlere karşı mücadele ederek bu yolda can verdi? Ya DİSK yöneticileri sosyal-faşistler, İGD kiralık katilleriyle birlikte Mayıs katliamının sorumluluğundan, yakayı kurtarmak çok kolay mı gözüküyor? Sadık, İdris ve şimdi 1 Mayıs katliamını birlikte nasıl örtbas edeceksiniz?

Faşist, sosyal-faşist basın buna da bir hal çaresi (!) bulmuştur. Proleter devrimcileri katliamın olduğu yerde göstermiş ve Tercüman bir de harita çizmiştir. Proleter devrimciler Tarlabaşına açılan yolun ağzında kaldıkları halde, çizdikleri hayali planlarla, onları katliamın olduğu Intercontinental otelinin önünde göstermelerinin altında yatan nedir? Yoksa, Milliyet, Tercüman, Güneydın, Hürriyet patronları bu planları, mitingden çok daha önce MİT ajanları ile birlikte mi çizmişlerdi, Katliam planı iyi düzenlendi ise de yüzbinlerin gözü kör edilemiyor. "Ölenlerin büyük bir kısmı sıkışma ve ezilmedir" diyen Istanbul valisine haberi, renault içindekiler biraz tez ilettiler!

Dört bir yandan MİT ajanlarının kurşunları yağdığında panzerler katliama eşlik ediyorlardı, yani "görevlerini" yerine getiriyorlardı.

Faşistler ve sosyal-faşistler haydi cevap verin. DİSK yöneticileri binlerce kişiyi kurşunlayan, tarayanların proleter devrimciler olduğunu söyleyin. Sosyal-faşist sendika ağaları, ilk ateşle birlikte toz olurken proleter devrimcilerin üç panzer tarafından kurşun yağmuruna tutulmadığına işçileri inandırmaya çalışın!

Faşistler ve sosyal-faşistlerin proleter devrimcilere bu ilk saldırısı değildir. Yalnız şu farkla! Bu sefer daha acımasız, daha örgütlü, planlı bir hazırlıkla, 40 kurbanı feda ederek, yüzlerce yaralı pahasına...

(baş tarafı sayfa 1'de)

"Maocu vatan hainleri" provokasyonu iflas edecektir. Faşistlerin ve sosyal-faşistlerin, ortak boy hedefi yalnızca proleter devrimciler değildir. Meydanda vurulan kadın, erkek, çocuk yüzlerce halktır. Halkın gerçek dostları bu oyunu boşa çıkaracaktır. Gerçekleri gizlemek için ya gören gözleri kör etmek, düşünen kafaları susturmak, ezmek gerekir. Ama yığınlar dilsiz, sağır ve kör değiller.

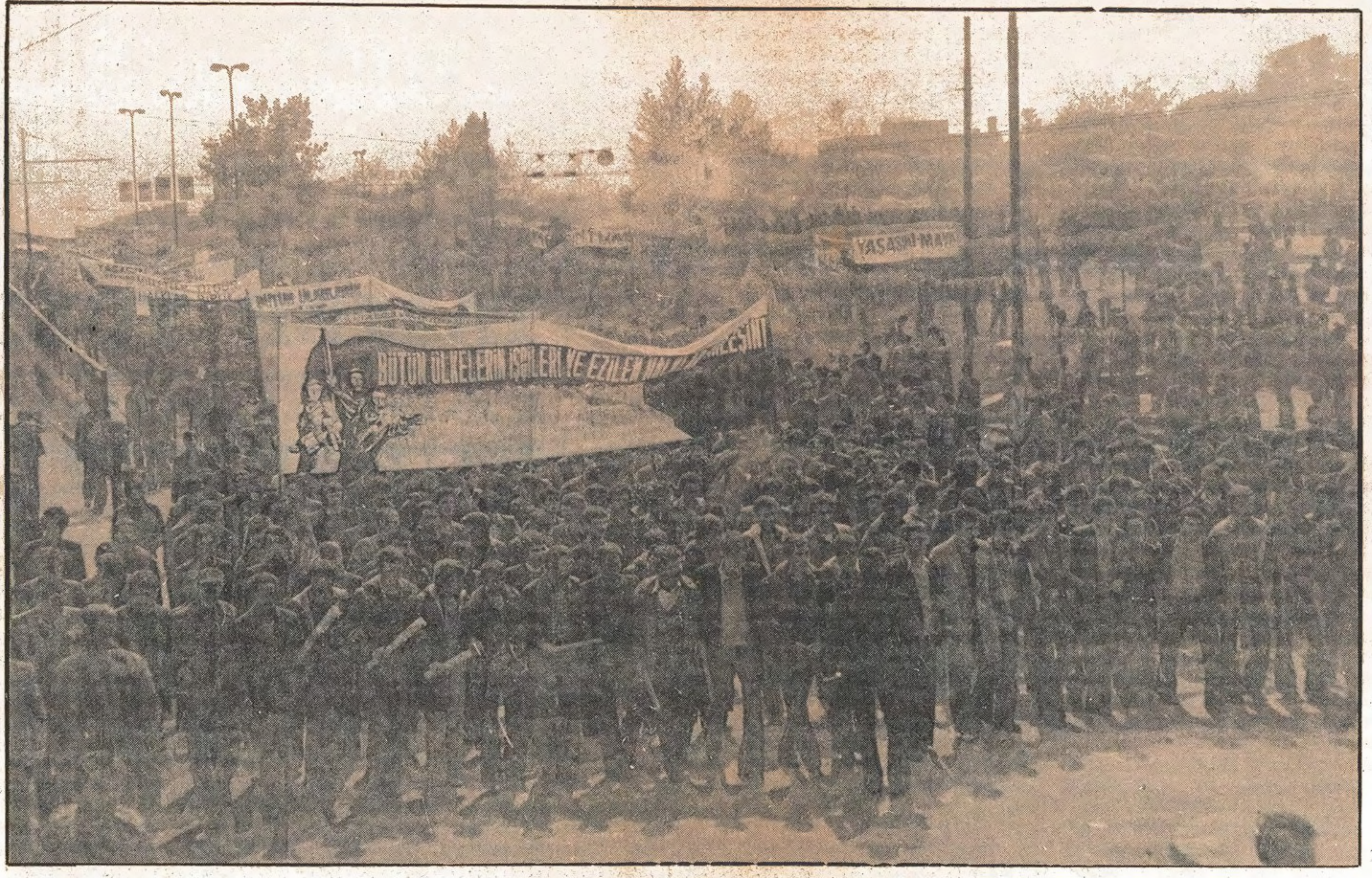
Proleter devrimcilere ve halka karşı yapılan açık saldırı ve katliamın üstünü; halkı susturmadan, proleter devrimcileri yok etmeden örtmek elden gelmez. İşte bu noktada bunca zulüm ve baskıyı yılmadan göğüslemiş; faşist diktatörlüğün topuna tüfeğine, panzerine olduğu gibi işkencesinde, zindanında boyun eğmemiş olan proleter devrimciler, bu tertibi de boşa çıkaracak, sosyal-faşizmin saldırılarını püskürtecek bilinç ve kararlılıktadır.

Faşist diktatörlüğe ve sosyal faşizme şu yol kalıyor: Proleter devrimcileri ezerek yığınları sindirmek, yıldırmak... İşte bu sert bir kayadır. Halkımıza ve onun kopmaz bir parçası olan proleter devrimcilere aynı zamanda yönelen saldırıları birlikte göğüsleyeceğiz, 1 Mayıs katliamında yere düşenlerin dökülen kanları hiç bir zaman unutulmayacaktır.

Mitinge katılan bütün işçiler, bütün halk ve herkes, 1 Mayıs katliamının taze acısıyla dolu. Herkes; sosyal-faşistlerin aylarca önce hazırladıkları zemin üzerinde yapılan faşist diktatörlüğün provokasyonunu açığa çıkarmalı, etkisizleştirmelidir.

Yukarıdaki soruları soran her namuslu insan yani halk düşmanları ve burjuva basın dışındaki herkes şu cevabı bulacaktır: 1 Mayıs katliamının sorumluları iki süper devlet ve onların uşakları faşistler ve sosyal-faşistler.

1 MAYIS KATLİAMINI KİMLER, NASIL TEZGAHLADI ?

1 Mayıs sabahı, Istanbul'un dört bir yanında işçiler, öğrenciler, memurlar, devrimci coşkuyla 1 Mayısı kutlamak için meydanlarda toplanmaya başladı. DİSK'in revizyonist yöneticileri, günlerdir işçilerin, öğrencilerin tüm çalışan halkın 1 mayısa sıcak bir coşkuyla sahip çıkışını nasıl kirli amaçları için, efendileri Rus sosyal emperyalizmi için kullanacaklarının hesabı içindeydi. Kendi yayınlarında ve MİT'in kullandığı besleme basında çarşaf çarşaf "şu sloganları attıracağız, şunu attırmayacağız, şunu çağıracağız bunu almayacağız" gibi demeçleri yayınlandı.

Revizyonistler, "Maocu" dedikleri proleter devrimcileri mitinge almayacaklarını ilan ederek rezilce yalanlar uyduruyorlardı. Besleme burjuva basın, bu demeçleri büyüterek, yeni demagoji ve yalanlar ekleyerek proleter devrimcileri karalama kampanyasını sürdürüyordu. Proleter devrimciler ise bu saldırganlığın ardında yatanın faşistlerin ve sosyal faşistlerin kirli amaçları için düzenlediklerini belirttiler. Yürüyüş ve mitinge bütün işçi sınıfıyla birlikle omuz omuza katılacaklarını duyurdular.

Yürüyüş kolları Beşiktaş ve Saraçhane'den yola çıktı. DİSK-in revizyonist yöneticileri proleter devrimciler önderliğindeki kitlenin Saraçhane'den yürüyüşe katılacağını bildiklerinden, oraya sayıları 3000 civarında sopalı görevliler koydu. Böylece devrimci kitleyi, Saraçhane'deki surlardan öteye geçirmeyecekti.

Proleter devrimciler önderliğindeki işçiler, halk ve öğrenciler Eyüp, Sağmalcılar, Topkapı, Çeliktepe, Kartal, Üsküdar ve Kadıköy'den yola çıktılar. Yürüyüş kolları her geçtiği yerde halka 1 Mayıs'ı anlatarak, onları saflarına çağırarak Saraçhane meydanına vardı, orada birleşti. 30 bine yakın coşkulu topluluk, "bir avuç maocu" revizyonist demagojisini iflas ettiriyordu. "Yaşasın 1 Mayıs", "İşçiler birleşin, sömürüye son verin", "genel grev hakkımız söke söke alırız", "devrimci işçiler sendika yönetimine" sloganları revizyonistlerin işçi sınıfı içinde devrimci işçilere karşı örmek istedikleri düşmanlık duvarlarını etkisizleştiriyordu. DİSK kolunda bulunan devrimci işçiler devrimci şiarları haykırmak isteğiyle yürüyorlardı.

Saraçhane meydanında, proleter devrimciler önderliğindeki kitlenin gücünü ve kararlılığını gören revizyonistler, surların önüne yığdıkları görevlileri çekmek zorunda kaldı. Ve devrimci şiarların DİSK'in denetimindeki işçilere ulaşmasından korktuklarından, proleter devrimcilerle işçiler arasına Kurtuluş grubu kitlesini koydular.

Beşiktaş alanında toplanan, DİSK'e bağlı sendikalardaki işçiler de coşkulu ve sevinçliydiler. Uzun bir bekleyişten sonra Taksim'e yürüyüş başladı. Her bir işkolunda, sosyal - faşizmin besleme örgütü İGD'lilerden bir gurup vardı. Daha geçenlerde Istanbul'da Sadık Canarslan, İzmir'de İdris Türkoğlu kardeşlerimizi kurşunlayan İGD... Revizyonistler, devrimci coşkuyla dolu işçi kitlelerine, kendi sloganlarını bağırttırıyorlardı. Efendileri Rus sosyal-emperyalizmine bağımlı sosyal-faşist bir diktatörlük demek olan "ileri demokratik bir düzen" diyorlardı. "İşçi sınıfı partisine özgürlük" pankartlarıyla, işçi sınıfının azılı düşmanı, Rus emperyalizminin uşağı sahte T"K"P'nin reklamanı yapıyorlardı.

İşçi kitlelerine "DGM'yi ezdik, yaşasın DİSK" sloganını attırıyorlardı. Yakup Keser arkadaşı şehıt veren Profilo işçisi anlatsın; faşistlere karşı direnirken onları arkadan hançerleyen kimdi? DİSK'in revizyonist yöneticileri, DGM'lere karşı direnişi baştan beri bastırmaya çalışmışlar, işten atılan işçilere sahip çıkmamışlar, hatta fırsattan istifade devrimci işçileri işten attırmışlardı. Şimdi utanmadan, direnişe sahip çıkıyordu. DGM'yi ezdik, ama bu, tabandaki işçinin zaferidir."DGM yi ezdik, yaşasın işçilerin birliği."

Çevrede dizilen halk işçileri coşkuyla alkışlıyordu. İşçiler, "işçiler geliyor" diye haykırarak Taksim alanına girdiler.

PROLETER DEVRİMCİLERİN ÖNDERLİĞİNDEKİ KİTLE TAKSİM ALANINA DOĞRU YÜRÜYÜŞE GEÇİYOR

Sosyal-faşistler, işçilerle devrimcileri çatıştıramayacağını devrimcilerin kararlılığını görüp surlarda görevlilerden kurdukları barikatları kaldırdılar. Proleter devrimciler önderliğindeki kitle, "Ne Amerika, Ne Rusya, Bağımsız Demokratik Türkiye" "Kahrolsun Faşistler, sosyal-faşistler", "Kahrolsun sendika ağaları-İşçiler sendika yönetimine", "Tüm halka iş ve can güvenliği", "Herkese iş, köylüye toprak, halka hürriyet", "Kürtlere özgürlük-Kürdara azadi" sloganları sokakları inletti.Enternasyonal, Avusturya işçi marşı ve 1 Mayıs marşları söylendi.

Taksim meydanına gelirken devrimciler, "işçiler birleşin" şiarıyla işçilere yaklaştılar.

Taksim'e gelindiğinde, Kurtuluş grubu meydana girdi. Meydan DİSK görevlileriyle sarılmıştı. Çemberin dışında halk vardı.Proleter devrimciler, meydana gelince durdular. "İşçiler birleşin" şiarıyla gelen devrimcileri gören görevli işçiler, çemberi açtılar. Büyük bir kısmı sopaları yere attı, bir kısmı proleter devrimcilerin safına geçti.

İşçiler ve görevli işçiler, "maocular mitinge saldıracak"demagojisiyle doldurulmuşlardı.İçlerinde İGD'li sosyal - faşistler doluydu. Sokağın Taksim'e ulaştığı yol ağzında, panzerler durmaktaydı.

Proleter devrimciler önderliğindeki kitle, tam Taksim'e yaklaştığında, DİSK görevli çemberinin içinden, İGD saflarından ardarda kurşun sesleri duyuldu. Ardından panzer, ateş ederek devrimcilerin üzerine yürüdü.. Birçok devrimci yaralandı, öldü. Ama ateşe rağmen yürüyüş kolu yeniden toplanarak panzere karşı koydu. Alt sokaklardan, jandarma-polis birlikleri kuşatmaya başladı.

Aynı anda, Taksim alanında beyaz bir araba geçerek kitleyi tarıyordu. Intercontinental otelinden ve sular idaresinin üstünden otomatik silahlarla kitle taranmaya başlandı. Önceden çeşitli yerlere mevzilenmiş MİT ajanları kitleyi tarıyor, bombalar atıyordu. Bir yandan da panzer, kitle üzerine yürüdü. Meydanda açılan ateş esas olarak DİSK'in davetlisi olan DEV-GENÇ ve KURTULUŞ taraftarlarına yöneltilmişti. Kısa zamanda, Taksim meydanı kana bulandı. Ateş çemberi içine alınanlar, esas olarak, Taksim alanına girmeyen proleter devrimciler önderliğindeki kitle, meydanda ise DEV-GENÇ ve KURTULUŞ kitlesi idi.

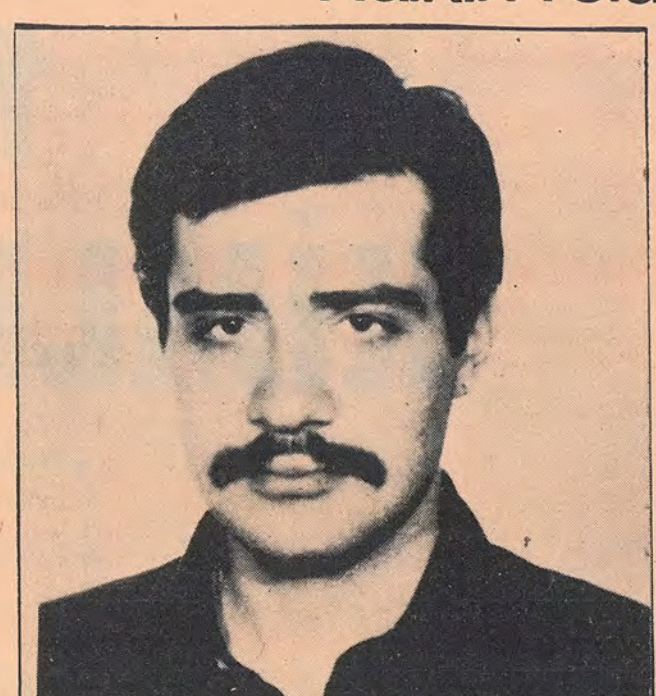
İGD'li sosyal-faşistler ne yapıyorlardı? Polis şefleriyle ortada dolanıyorlardı. Bu provokasyon ortamına zemin hazırlayanlar onlardı. Günlerce basında "maocu" ları saldırı hedefi olarak gösterdiler, görevlileri ve tertibatları basında anlatarak üstü kapalı saldırı tehditleri savurdular. Olaydan sonra da utanmadan olayı "Maocu" ların çıkardığını, kitleye ateş ettiğini söylediler. Bütün karşı devrimci faşist, sosyal - faşist basın ve taraftarları aynı koroda birleşiyorlardı. Onlar neyi örteceklerini sanıyorlar? Meydandaki binlerce kitle ateş edenin kimler olduğunu gördü, revizyonistlerin yalanlarını gördü. Bu faşist, sosyal - faşist yaygaraları yerle bir edeceğiz. Halkımız biliyor ki, onun yiğit fedakâr evlatları, öğrenciler, işçiler, halk katledildiler.Şimdi basında adice yalanlar yazıyorlar. Gazeteler diyor ki, ölen 30 kişiden 2'si kurşunla ölmüş (!). Bu büyük yalan, yakında apaçık ortaya çıkacak. Panzerler altında kalan, kurşunlanan ölülerimiz adına bir kere daha haykırıyoruz ki:

İşçiler, köylüler halkımız,faşist katillerden hesap soracağız. Halkın demir yumruğu Amerikan ve Rus emperyalizmi ve uşakları faşistlerin ve sosyal - faşistlerin kafasında patlayacak.

SORUYORUZ ;

- Intercontinental Otelinin 5. katında, sular idaresinin üstünde, beyaz Renault içindeki uzun menzilli otomatik silahlı kişiler kimlerdir?
- DİSK yöneticileri binlerce kişiyi miting alanına almazken beyaz Renault nasıl alana girmiştir?
- Halkı çiğneyen ve makinalıyla tarayan panzerlerin içindekilerin isimleri nedir?
- İGD gurubu ve DİSK görevlileri içindeki silahlı sivil kişiler kimlerdir?
- Kamyonlar dolusu çivili sopa ve çok sayıda silah kimler tarafından, kimlere karşı hazırlanmıştır?
- Mitingin başından sonuna kadar "saldırı olacak" sözlerini yayanlar kimlerdir?
- Proleter devrimcilerin öncülüğündeki kortej Tarlabaşında kalmışken, çizdikleri planlarda Intercontinental Otelinin önünde gösteren burjuva basın bu düzmece bilgileri kimden almıştır?

TAMER YOLDAŞ HALKIN MÜCADELESİNDE YAŞIYOR

Tamer yoldaşın yaşamı devrime ve halka sonsuz bir bağlılık, düşmana karşı proleter kararlılığı ile azimle mücadele doludur. O 1972 yılında İstanbul Teknik Üniversitesi'ne girmesinden başlayarak Şubat'ın 19'unda kurşunlanmasına dek uzanan mücadelesi boyunca her zaman, her yerde yılmadan en öndedir. Onun aramızdan ayrılması devrimci mücadelemizde büyük bir kayıptır.

Tamer yoldaş, İstanbul Maçka Elektrik Fakültesinde öğrenci idi. 1972 yılı onun okulda öğrencileri örgütleyerek birleştirmeye başladığı ilk yıldı. Okuldaki mücadelesinde faşistlere hiç aman vermedi. Devrimci harekette yılgınlık ve teslimiyet rüzgârları eserken o, kararlılığını elden bırakmadı. O dönemde İYÖKD içinde mücadele ediyordu. İYÖKD'ün Taksim şubesinin aktif bir militanıydı. Aynı dönem Kadırga öğrenci yurdunda mücadeleye katılıyor, gençlik içindeki devrimci unsurları örgütlüyordu. 1974 yıllarında o, Kadırga yurdunun öğrenci temsilcisiydi.

1975 yılları devrimcilerin geçmişteki ideolojik ve siyasi yanlışlara karşı mücadele bayrağı açtığı yıllardı. Her yerde olduğu gibi gençlik içinde, İYÖKD içinde geçmiş hataları aşarak Marksizm-Leninizm yolunda adımlar atma mücadelesi sürüyordu. Tamer yoldaş İYÖKD içinde Marksist-Leninist saflarda revizyonizme ve maceracılığa karşı mücadele etti. Geçmişteki hataların aşılması ve kavranması için vargücü ile çalıştı.

Aynı yıl İstanbul'da işçi hareketi büyük bir canlılık kazanıyor, birbiri ardınca patlak veren grev ve direnişler yaygınlaşıyordu. Tamer yoldaş bu mücadeleler içinde de vardı. Demokratik hakları için kadın-erkek mücadeleye atılan Berec Pil Fabrikası direnişine katıldı. Direnişin başarıya ulaşması için çaba gösterdi. Alibeyköy'de Sungurlar fabrikası işçileri sendikal ve ekonomik haklarını elde etmek için direnişe geçmişlerdi. O, direnişe geçen ve her an faşist saldırı tehditi altındaki Sungurlar işçisinin mücadelesine katıldı, onlara destek oldu, direnişin faşistlere karşı ayakta kalabilmesini sağlayacak çalışmalar yaptı.

Aynı yılın sonlarına doğru Tamer, faşistlerin ihbarı üzerine tutuklanıyor. Toptaşı cezaevinde 10 ay hapis yatıyor. Burada da Tamer kararlılığından hiç bir şey kaybetmeden, aynı inanç ve mücadele azmiyle doluydu. Faşist diktatörlüğün zulüm ve baskılarından asla yılmadı. Dimdik, kararlı ve sakin, gelecek mücadele günleri için hazırlandı.

Tamer yoldaş hapisten çıkıyor. Daha azimli ve güçlüdür. Mücadeleye işçi sınıfının arasında devam ediyor; Tamer, Korozo düğme fabrikasında işçilerle yanyanadır. Gecesini gündüzüne katarak işçileri eğitmek, bilinçlendirmek ve ileri mücadelelere hazırlamak için proleter kararlılığı ile, çeliğe su verir gibi, sabırla çalıştı. O mücadeleye hiçbir zaman gelip geçici bir çalışma gözü ile bakmadı. Uzun, meşakkatli olan bu yolda zafere doğru ilk adımları attığımızın bilincindeydi. Bir yandan fabrikadaki işçileri örgütlüyor, diğer yandan Lastik-İş sendikasının başına çöreklenmiş revizyonist sendika ağalarını teşhir ediyordu. Lastik işçileri, kendi çıkarlarını umursamayan, yığınlardan kopmuş, karşı-devrimci propaganda ile işçilerin beyinlerini uyuşturmaya çalışan bu yönetimdeki hainlere büyük bir tepki duyuyordu. O, bu yaygın muhalefeti devrimci bir yola, işçilerin sendika yönetimine gelmesi için mücadeleye atıldı. Yoldaşları ile birlikte yürüttüğü bu mücadelede ileri işçileri devrimci siyasete kazandı. Lastik işçilerinin sendikal muhalefet çalışmasını canla başla yürüttü. Bu çalışmalarından dolayı fabrikadan atıldı.

O, hiçbir zaman zor, zahmetli mücadele koşullarından yılmadı, kararsızlığa düşmedi. Tam bir sıra neferi gibi, bir proleter devrimci nasıl mücadele ederse öyle idi. Sağmalcılar'da birlikte omuz verdiği yoldaşları güç ve azim kaynağı oldu. Levent'te Noramin işçilerinin direnişinde gene o vardı. İşçilerin arasında, onlardan bir parçaydı. Onun içindir ki, devrimci mücadelesinin ürünleri yeşeriyor, yıllar geçse de anısı yaşayacak.

Tamer yoldaş, Marksizm-Leninizm'e kendini adamış, revizyonizme ve maceracılığa karşı ideolojik ve siyasi mücadeleyi durmaksızın sürdürmüş, menşevizme karşı mücadele etmiştir. Onun yaşamı yığınların arasında onlardan bir parça olarak, doğru siyasi çizgiyi hayata geçirmek, yığınları devrim saflarına çekmekti. Son derece alçakgönüllü, soğukkanlı, sabırlı, devrime ve yığınlara sonsuz bağlılığı ile o, tam bir proleter devrimciydi. İTÜ'deki faşist katiller uzun bir süredir, cesur, kararlı, faşistlere aman vermeyen yoldaşımıza saldırıyorlardı, onu varlığını ortadan kaldırmak, en büyük arzularıydı. Onu İTÜ'deki faşist çete Aksaray'da kurşunladı. Tamer kaldırıldığı hastanede uzun süre yaşamak için mücadele verdi, fakat kurtarılamadı.

Tamer yoldaş, bütün yoldaşlarımız gibi kavgada can verdiğinde bu mücadelenin hiç bir zaman durmayacağını, bıraktığı yerden, bıraktığı ürünlerin üzerinden binlerce devrim savaşçısının doğacağını biliyordu. Her yeni düşenden toprağa binlerce tohum saçılıyor, Tamer yoldaş gibi filizler yeşeriyor. Ve biraz daha yüreğimizde sımsıkı katılaşan acımızı yığınlardan aldığımız hayatla proleter devrimci güce dönüştüreceğiz. Yoldaşımız, Tamer yoldaşımız! Bil ki yüreğimizdesin, kavgamızdasın, halkın mücadelesindesin!

TAMER YOLDAŞ, FAŞİSTLERİN KURŞUNUYLA ÖLDÜ

İşçiler, köylüler, halkımız;

Tamer yoldaşı, güpegündüz, sokak ortasında, Aksaray'da faşistler vurdu. O, EZİLEN HALKIMIZIN DAVASI İÇİN SAVAŞAN BİR NEFERDİ. O, HALKIN DAVASI YOLUNDA DEVRİM VE SOSYALİZM İÇİN ÖLDÜ.

İşçiler,

Tamer yoldaş, senin saflarında, gece gündüz en önde döğüştü. O, fabrika cehenneminde, gece vardiyalarında seninle yanyanaydı. Yarının özgür ve mutlu günleri için acında ortak, mücadelende seninle omuz omuzaydı. Onu öldüren faşistler senin canından, mücadelenden bir parçayı koparıp aldılar. Lastik işçileri, saflarında, kavganın ortasında olan Tamer yoldaşı iyi bilirler. O, sendikalardaki faşist ve sosyal faşist zinciri kırmak için yılmadan mücadele etti. Onu tanı, onun mücadele azminden öğren, kararlılığını bil ve onu unutma, mücadelende yaşat.

Fabrikalar cehennem, faşist ve sosyal faşist tahakkümle eziliyoruz, açlık, zulüm diz boyu. Ama biz halkın özgürlüğü ve mutluluğu uğruna sınıf sendikalarımızı kurmak için, Devrimci Demokratik Halk İktidarı için savaşan halkın bereketli toprağında boy veren milyonlarız. İşte bizim gücümüz budur. Bunu unutma, Tamer yoldaş, yoldaşlarımız gibi kavganın ortasında ol, proleter devrimci siyasetle silahlan, onu mücadelende yaşat.

Tamer yoldaş, okullarda faşistlere ve sosyal-faşistlere karşı can güvenliği ve öğrenim özgürlüğü için savaştı. İstanbul Teknik Üniversitesi öğrencileri onu bilir. Öğrenci arkadaş; sen de her gün ölümle burun buruna verdiğin bu kavgada, her zaman en önde olan Tamer'i örnek al, onun gibi proleter kararlılığı ile diren ve faşistlere aman verme, Tamer yoldaşı mücadelende yaşat!

Toptaşı Cezaevi, zindanlar, işkence tezgâhları, Tamer orada da vardı... Dimdik ayakta, başı dik...

Şimdi Tamer yoldaş aramızda yok, artık yaşamıyor. Fabrikadan kırlara dolup taşan devrimci sesimiz, ölümüyle hınçlanan yüreğimiz kin dolu, öfke dolu.

Biz bu cehennem azabı dünyaya; tezgâh başlarında, okul sıralarında, işkencede, hapiste, zulmün olduğu her yerde; proleter kararlılığı ve sarsılmaz inançla karşı duracağız. Proleter devrimci siyasetimizle silahlanarak halkın yolunda yürüyeceğiz. Devrimci Demokratik Halk İktidarı'nı saflarımızdan daha nice Tamerler vererek böyle kuracağız.

Tüm ezilen halkımız, sen işçi sınıfı, ücretli köle; bizi yoksul, bizi muhtaç bırakan, bizi evlâtsız, bacısız koyan bu çürümüş düzene; düşmanlarımız Amerika ve Rusya ve onun uşakları faşistlere ve sosyal - faşistlere karşı göğüs göğüse, dişe diş yürü! Düşmana inat diren! Tamerler, halkın bağımsızlık ve özgürlük savaşçıları kavgamızda ancak böyle yaşarlar. Onu biz, sınıfımızın bilinci ve kiniyle, düşmana gündüz gece durmadan vurarak yaşatacağız.

Ankara Altındağ'lı devrimciler;

KAHROLSUN SADIK'I, MEHMET'İ KATLEDENLER! KAHROLSUN FAŞİSTLER VE SOSYAL-FAŞİSTLER!

19 Nisan 1977 perşembe günü İstanbul'da İ.G.D.'li sosyal-faşistler tarafından katledilen ve yine aynı gün faşistler tarafından azgınca öldürülen Sadık Canarslan ve Mehmet Küçükdal arkadaşlar adına 20 Nisan 1977 cuma günü Altındağ'da, Yıldırım Beyazıt Endüstri Meslek Lisesi'nden devrimci arkadaşlarla ve halktan da bir grubun katılmasıyla oluşan bir kitleyle saat 4.30'da forum düzenledik. Yapılan konuşma ve and içme töreninden sonra devrimci sloganları haykırarak dağıldık.

FORUMDA YAPILAN KONUŞMANIN METNİ:

Altındağ'lı Proleter Devrimciler

Arkadaşlar;

19 Nisan salı günü İstanbul'da Sadık Canarslan yoldaş, "İGD"li sosyal-faşistler tarafından, yine aynı gün Mehmet Küçükdal yoldaş faşistler tarafından öldürülmüştür. Faşistlerle İGD'li sosyal-faşistler devrimcilere saldırmada, pusu kurup öldürmede birbirleriyle kıyasıya yarış etmektedirler. Dün işkencelere karşı mücadele eden proleter devrimcilere karşı faşistlerle birlikte her türlü kampanyayı yürüten sosyal-faşistler, bugün okul ve yurtlar üzerindeki faşist baskılara karşı direnen yurtsever-devrimcilere saldırmaktadırlar.(..) Faşistler ve sosyal-faşistler bu uyanışı bastırabilmek için saldırılarını her geçen gün yoğunlaştıracaklardır. TÖB-DER mitinglerinde, CHP mitinglerinde, okullarda, afişlemelerde, bildiri dağıtımında faşistlerin ve sosyal-faşistlerin kolkola saldırmaları bundandır. Tüm bunlara rağmen halkımızın mücadelesine proleter devrimciler her gün biraz daha çok önderlik etmektedirler.

Sadık Canarslan Yoldaş, iki süper devlete, işbirlikçilerine, karşı çeşitli milliyetlerden halkımızın kurtuluş mücadelesinde en ön saflarda yer aldığı için vurulmuştur. Mehmet Küçükdal Yoldaş da aynı şekilde vurulmuştur.

Onların yükseltmeye çalıştığı bağımsızlık ve demokrasi bayrakları yere düşmemiştir. Daha da yükseltilecektir. Anıları mücadelemize önder olsun!

NE ABD NE RUSYA! BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYE!

KAHROLSUN FAŞİST DİKTATÖRLÜK VE SOSYAL FAŞİZM!

HERKESE İŞ, KÖYLÜYE TOPRAK, HALKA HÜRRİYET!

KAHROLSUN FAŞİST VE SOSYAL-FAŞİST KATİLLER!.

HY, HK, HB görüşünden devrimciler

"SADIK CANARSLAN'ın katledildiği gün faşistler ve İGD'liler kolkolaydılar"

Okulumuzda meydana gelen ve önemli gördüğüm bir olayı gazeteniz aracılığı ile duyurmak istiyorum. 20 nisan 1977 günü okulumuzun öğrencileri saat 14.30'da döneceklerini bildirerek topluca öldürülen devrimci öğrenci Sadık Canarslan'ın cenaze törenine gittiler. Öğretim üyeleriyle öğrenciler arasındaki iyi ilişkiler nedeniyle böyle durumlarda laboratuvar dersleri öğrencilerin belirttiği dönme saatine kadar ertelenmekte, daha sonra zaman uzatılarak telafi edilmektedir. Fakat her zaman faşist diye bilinen bir kaç öğrenci ders yapmak istiyoruz iddiası ile gelip bu durumu sabote etmeye çalışıyordu. Biz bunları öğrencilerin gelmesiyle başlayacağını belirterek geri gönderiyor ve niye böyle davrandıklarını kolayca anlayabiliyorduk.

20 Nisan günü ise şimdiye kadar görmediğimiz bir şey oldu. İGD'li diye bilinenler faşistlerle birlikte "laboratuvara girmek istiyoruz, ders yapmak istiyoruz" diye geldiler. İGD'liler daha da ısrarlıydı, öğretim üyeleri ve yardımcılarıyla konuştular. Biz bu durumun bilinen bir şey olduğunu, laboratuvarların öğrenciler döndükten sonra başlayacağını bildirdik ve geri gönderdik. Yurtsever-demokrat öğretim üyeleri bu olaydan büyük bir tepki duydu. Nasıl oluyor da kendilerine devrimci diyenler, faşistlerle birlikte ve onlardan çok daha ısrarlı olarak faşistlerin daha önce yaptıklarını yapıyor, kendilerine devrimci diyenler nasıl oluyor da faşistlerle birlikte bütün öğrenci kitlesine, devrimci öğrencilere karşı birleşiyor.

Gazetelerden Sadık Canarslan'ın katillerinin İGD'li olduğunu okuduktan sonra İGD'lilerin faşistlerden, yüzlerindeki "ilerici" "sosyalist" maskesinden başka bir farkı olmayan, sosyal—faşist olduğunu daha iyi anladım.

İstanbul Üniversitesi Eczacılık Fakültesi'nden bir öğretim üyesi

Dicle'li devrimci yurtseverler:

BUNCA ÖLEN ŞEHİDİN ANISI SİLİNMEYECEK

Biz Dicle'li yurtsever devrimciler 21 martta Kızıldere şehitleri için bir anma töreni düzenlemiştik.

Halkın Kızıldere şehitlerinin şehit ediliş yıldönümünde faşist diktatörlüğe karşı kabaran mücadelesini bastırmak için özel tedbirler aldılar. Aynı gece halktan 20 kadar kişiyi bir kahvede saatlerce hapis ettiler. Aynı gece faşist diktatörlüğün kuvvetleri halktan bazı devrimci ailelerin evlerine baskınlar düzenleyip arama yaptılar.

Dicle'ye gelen komando askerleri Kırkpınar (Heridan) ve Kayaş (Tun Krag) köylerini gece bastılar. Kırkpınar'da Miro Budak ve Hasan Budak'ın evini basarak ailelerine işkence yaptılar. Kayaş'ta da köylüleri falakaya çekip devrimcileri sordular. İlçe merkezinde faşistler boş durmadılar. Gece saat 10'dan sonra dışarıdan geçen halkı karakola götürüp, işkence yaptılar. Gece jandarmalar mahallere çıkıp, halkı sindirmek istediler. Bazı kişileri gerekçesiz sorguya çekip tehdit ettiler. Faşist diktatörlüğün baskı ve terörü yurtsever devrimci Dicle halkına boyun eğdirmemiş ve eğdirmeyecektir.

Kızıldere şehitlerinin 5'nci ölüm yıldönümünde halkın yükselen mücadelesinden korkan faşist diktatörlük, halka karşı terörünü arttırdı. Faşist Dicle Savcısı 14.4.1977'de Diyarbakır'dan 100 kişilik komando askeri getirtti. Halkı sindirmek için, ama halkımız sinmedi ve sinmeyecektir. Devrimci Dicle halkı milli zulme karşı çok şehit verdi. Bunca ölen şehidin anıları silinmeyecektir. Ve 31.3.1977 Kızıldere şehidi Ömer'de yaşayacak.

KAHROLSUN EMPERYALİZM VE SOSYAL EMPERYALİZM!

KAHROLSUN FAŞİST DİKTATÖRLÜK VE SOSYAL FAŞİZM!

YAŞASIN HALKIMIZIN BAĞIMSIZLIK VE DEMOKRASİ MÜCADELESİ!

Dicle'den bir grup yurtsever devrimci

İşçi sınıfı, sınıf mücadelesinin ateşinde pişerek kendi gücünün büyüklüğünün sömürü ve zulüm dünyasını yıkacağını kavrayacaktır

Bizler Ergani Çimento Fabrikası inşaatında çalışan devrimci işçileriz. Hayat şartlarının yarattığı sefalete ve acılara katlanarak yok pahasına çalıştırılıyoruz. İnşaat sektöründe çalışan biz yoksul işçiler en ağır bir sömürü ile birlikte insafsız ve çirkef zorbalığın zincirine vurulmuş ücretli köleleriz.

Biz devrimci işçiler bizi, bizim için bir sınıf haline getirecek olan da, ufukta görünen kurtuluşa ulaştıracak olan da kendi güçlü kollarımız olduğunu anladık. İnşaat işçileri sınıf bilinci ile silahlandıkça mücadelesi daha emin adımlarla ilerleyecektir. Biz Ergani Çimento Fabrikası inşaatı işçileri olarak mücadelemizi işçi sınıfının kurtuluşu mücadelesinin bir parçası olarak görüyoruz. Fabrikanın inşasına 17 Ocak 1977 tarihinde başlanıldı. Bu fabrikanın yapımını Kamu İktisadî Teşekküllerinden biri olan Türk Çimento Sanayi T.A.Ş.'den ihaleye alan büyük müteahhit Suat Koç Aksoy İnşaat ve Ticaret Kollektif Şirketi'nin başta gelen sermayedarlarından biridir. İnşatta 300'e yakın işçinin beton içinde çalışarak oluk oluk akıttıkları ter ve emeği Suat Koç'un cebinde para olmaktadır. 300'e yakın işçinin 220'si Ergani dışındaki Batı illerinden alınmış. Geriye kalan işçiler ise Ergani'den alınmıştır. İşveren Suat Koç Ergani dışında alınan işçilerle Ergani'li işçiler arasında çomak sokmak onların birlik ruhlarını zayıflatmak için ayrım yapmakta, dışarıdan alınan işçilere bir günlük yevmiye olarak 125-150 TL verildiği halde Ergani'li işçilere günlük yevmiye 70-80 lira verilmektedir. İşverenin başvurduğu bu yöntem işçilerin patrona karşı devrimci birliğini ve mücadelesini boğmak içindir. Başvurduğu bu yöntem usta işçiler içinde uygulanmaktadır. İşveren bunu yapmakla Ergani'li olmayan işçileri kendi yanına çekmek, Ergani'li işçilere "Ya 70-80 liraya çalışırsınız, ya da işten çıkarsınız" tehdidini kullanmaktadır. Öte yandan işveren Suat Koç, Ergani'li olmayan işçilerin Türk olmasından ötürü, işçilerin devrimci birlik oluşturmalarını milliyet ve mezhep ayrılıklarını körükleyerek önlemeye çalışıyor. Suat Koç işçileri sendikasız, sigortasız, primsiz olarak çalıştırdığı için kârına kâr eklemektedir. İşveren inşaat işçilerini öyle yoğun sömürüyor ki, bir sivrisinek gibi işçilerin kanını emiyor, onları iliğine kadar soyuyor. İşverenin doymak bilmez iştahı bununla da yetinmeyerek, bir de işçileri 10 saat çalıştırıyor. Bekçilere üç vardiya yaptırması gerekirken, çift vardiya yaptırıyor. Biz inşaat işçileri bu ağır sömürünün, yanında bir de pazar günü çalıştırılıyoruz. Pazar çift yövmiye almamız gerekirken bize tek yövmiye ödeniyor. Bütün bu acıların ve dayanılmaz şartların tüm ağırlığıyla işçilerin sırtına bindirilmesinin bir suç ortağı da işverenle işbirliği yapan İhsan Güzel adlı MSP'li Belediye Başkanıdır. İşveren Belediye Başkanından MSP kartını almayan işçileri işe almamaktadır. Belediye Başkanı dinî propagandanın ardına gizlenerek el altından işçilere karşı işverenle elele veriyor. İşçiler arasında güçlü bir sendikalaşma potansiyelini farkeden Suat Koç, bu potansiyeli işveren yanlısı bir sendikanın barajına akıtmak için işçiler hilelerle kandırılıp imza toplatıldı. Suat Koç, yarı-aç yarı-tok yaşayan biz inşaat işçilerinin boğazındaki kuru ekmeğe bile göz dikmiştir. Ama onun işçilerin sırtından kazandığını ona haram edeceğiz. Biz inşaat işçileri şu acil talepler için mücadele ediyoruz:

1- 8 saatlik işgünü uygulanmalıdır,
2- Pazar günleri işçilere çift yövmiye verilmelidir,
3- İşçilere yemek bedelleri ödenmeli, elbise paraları verilmelidir,
4- İşçiler serbest bir şekilde istediği sendikaya üye olabilmelidir,
5- Belediye Başkanı görevinden alınmalıdır.

Bu taleplerimizin gerçekleşmesi için zaman kaybetmeden mücadeleye atılacağız. Bütün çalışan emekçi halkımızı mücadelemize destek olmaya çağırıyoruz.

KAHROLSUN BİZİ SÖMÜREN VE EZENLER!
8 SAATLİK İŞGÜNÜ İÇİN MÜCADELE EDELİM!
YAŞASIN DEVRİMCİ DEMOKRATİK HALK İKTİDARI!
YAŞASIN İŞÇİLERİN FAŞİZME, SOSYAL - FAŞİZME KARŞI MİLİTAN BİRLİĞİ!

Bir grup devrimci işçi

H.Yolu, H.K ve H.B'ne:

"TÜM BASKILAR 1 MAYIS KAMPANYAMIZI ENGELLEYEMEZ"

Proleter devrimcilerin başlattığı "1 Mayıs işçi sınıfının uluslararası birlik, dayanışma ve mücadele günü" kampanyası ile ilgili çalışmalarımız faşist diktatörlük tarafından engellenmek istenmektedir.

İçişleri Bakanı "bazı kimselerin izinsiz para topladıkları, bunların en yakın karakola ihbar edilmesini" isteyen beyanatta bulunmuştur. İçişleri bakanı bu açıklamasıyla, alçakca bir oyunla, bağışların ne için, kimler adına toplandığını belirtmeden kampanyamızı hedef almış, yasal bir kampanyayı bu bulanık ifadesiyle kanunsuz gibi göstermiştir. Halkı aldatarak, onları devrimcileri muhbirlemeye çağırmıştır. Tarafsızmış gibi gösterilen faşist içişleri bakanının halk düşmanı yüzü hemen açığa çıkmıştır. Fakat halkımız onların bu oyununa gelmeyecektir.

Bu arada şehrimizde (Samsun--da) faşist-polis işbirliği ile 3 devrimci arkadaş hiç bir "delil" olmadan, kampanyayla ilgili olduğu gerekçesiyle gözaltına alınarak işkenceye yatırıldılar. Fakat bütün bu baskılar bizi yıldıramayacak, mücadelemiz daha da yükselerek sürecektir.

NE AMERİKA NE RUSYA, BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYE!
KAHROLSUN FAŞİZM VE SOSYAL-FAŞİZM!
YAŞASIN 1 MAYIS!

SAMSUN'dan
Bir Grup Devrimci

"SORUNLARIMIZIN NASIL ÇÖZÜLECEĞİNİ KAVRIYORUZ"

Biz "BENUSEN KÜMELERİ" diye adlandırılan Diyarbakır gecekondu halkıyız.

Bu gecekondu mahallesinin durumu şöyle; şehrin yarısından çok kanalizasyon suları açık olarak bizim mahalleden akmaktadır. Kışın ne ise de, yazın çok kötü durumlara yol açmaktadır. Biz ve çocuklarımız da bağırsak hastalıkları, kolera ve bu sulardan oluşan tüm hastalıklar mevcut olmasına rağmen hiç bir sağlık ekibi buraya uğramamaktadır. Bunun yanında içme suyu yoktur. Açmış olduğumuz kuyulara kanalizasyon suları sızmaktadır. Sağlık teşkilatına başvurmamıza rağmen, bu duruma hiç bir çare düşünülmemiştir. Elektrik olmasına rağmen voltaj düşüklüğü nedeni ile kullanamıyoruz. Halbuki, bizden 50-60 m. uzaklıktaki tüm yerlerde böyle bir sorun yoktur.

Biz bu sorunlarımızı 5-6 dilekçeyle ile ilgili makamlara başvurmamıza rağmen, hiç bir çözüm getirilmemiştir.

Bunun yanı sıra Parlamento ve Belediye seçimlerinde bize söz (!) veren CHP'liler seçim sonrası hiç bize uğramadılar. En son olarak, seçimlerin yaklaşması dolayısı ile mahallenin bilirkişileri olarak 40-50 kişi il CHP yöneticileri ile görüşmeye vardığımızda (önceden haber vermemize rağmen) bize söz verenlerden hiç biri yoktu. Bunlara haber göndermemize rağmen gelmediler. Ancak son 6 aydır il CHP yönetimini eline geçirmiş bulunan SOSYAL-FAŞİSTLER'den bir kaç kişi geldi. Durumumuzu anlattığımızda eski yönetime küfürler sayarak yakındılar. O zaman yeni seçimler dolayısı ile bunlardan teminat istediğimizde, bu sözde devrimciler, halk düşmanları, böyle bir şey yapamayacaklarını, açıkça ilân ettiler.

Biz artık, bizim ve halkımızın sorunlarının ancak DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ ile çözümleneceğini kavramaya başladık.

NE AMERİKA NE RUSYA!
KAHROLSUN FAŞİST DİKTATÖRLÜK VE SOSYAL FAŞİZM!
YAŞASIN DEVRİMCİ DEMOKRATİK HALK İKTİDARI!

45 İmza

'BUCA direnişi halkımızın direnişidir.

İzmir BUCA Cezaevinden devrimciler, cezaevindeki yiğit direnişlerini anlatan bir mektubu gazetemize yolladılar. Devrimciler bu mektupla faşist diktatörlüğün cezaevindeki terörüne karşı nasıl kararlılıkla direndiklerini, zalimlerle nasıl dişediş mücadele verdiklerini anlatıyorlar. Devrimcilerin mekbutu şöyle devam ediyor;

"Sonuç olarak Buca'lı mahkum ve tutukluların şanlı direnişi kırıldı. Buca direnişi kırıldı ama Buca'lılar bu direnişten çok şey öğrendiler. Onlar "Birlik ve dayanışma" ile hapishanelerin bile nasıl kâğıttan şatolar olduğunu kavradılar. Onlar gerici devleti ve onların kurumlarını bir kez daha açık seçik bir şekilde değerlendirme imkânına kavuştular. Onlar gericilerin halktan nasıl korktuklarını gördüler. Onlar kitlelerin gerçek dostlarıyla, düşmanlarını da tanıdılar. Bu arada kendi sömürüsü için her türlü ihaneti yapmaktan geri kalmayan hainlerin nasıl cezalandırabileceğini de gösterdiler.

Şanlı Buca direnişi kırıldı ama savaşmak, başarısızlığa uğramak, tekrar savaşmak başarısızlığa uğramak, zafere ulaşana dek böyle davranmak. "Devrimci ilkesini benimseyen halkımız ve önderlerini buca direnişini hiç bir zaman unutmayacaktır. Onun sömürüye, soyguna, talana, baskıya zulme karşı yükselen gür sesi her zaman yaşatılacaktır.

GENEL AF ÇIKSIN, ZİNDANLAR BOŞALSIN!
KAHROLSUN EMPERYALİZM VE SOSYAL-EMPERYALİZM!
KAHROLSUN PATRON-AĞA DEVLETİ!
KAHROLSUN HALKIMIZI EZEN VE ZİNDANLARA DOLDURAN FAŞİST DİKTATÖRLÜK!
YAŞASIN HALK SAVAŞI!

İZMİR (Bölge) Cezaevinde
Tutuklu TKPML-TİKKO-TMLGB
Sanıkları

CAM İŞÇİLERİ DE AZGINCA SÖMÜRÜLÜYOR

Geçmiş olduğumuz günlerde Ticaret Bakanı bir açıklama yaparak Cam mamül maddelerinin akıl almaz bir şekilde zamlanmasını cam fabrikasında çalışan işçilerin zam aldığına bağlayarak Cam Holding Anonim Şirketinin zarar etmemesi için cam mamül maddelerinin zamlandığını televizyondan, radyodan, gazeteden bağırıyor. Biz de bunun gerçekle hiçbir ilgisi olmadığını, bir cam işçisi olarak tüm ezilenlerin, sömürülenlerin, yurtseverlerin, devrimcilerin gazetesi olan Halkın Yolu gazetesinin aracılığı ile genel doğruları halkımıza özet olarak açıklamayı görev biliyoruz. Biz cam işçileri olarak bundan bir sene önce en asgari biçimde imzalanan toplu sözleşmeden aldığımız zamdan sonra cam patronları 3 sefer cam mamüllerine azgınca zam yaptılar. Başımızda bulunan sendikacılar cam patronları ile olan mücadelemizi kenara iterek devrimci kardeşlerimizle mücadele ettiler, çünkü o kardeşlerimiz bize şunu söylüyorlardı: "Arkadaşlar toplu sözleşme ile zam almak kurtuluş yolu değil, elbette toplu sözleşme yapılacak, ancak kurtuluşumuz büyük burjuvazi ve büyük toprak ağalığı diktatörlüğünü yerle bir edip, kendi diktatörlüğümüzü kurmakla gerçekleşir" diyorlardı. Ve şu örnekleri de verebiliriz: Bugün 15. 20. 100. 150 işçinin çalıştığı işyerlerinde işçi kardeşlerimiz örgütlenip DİSK'e gittiklerinde tepki ile karşılaşıyorlar. "Siz, azsınız, sizden aldığımız aylık sizin işlerinizle uğraşmaya değmez" diyerek bu sendika ağaları işçi kardeşlerimizi ezenlerin suç ortağı oluyorlar. Greve çıkan işçi kardeşlerimizi, bilinçlendirme, sömürülmemize karşı çıkarma değil, uyutma yollarına başvurarak bizi güçsüz duruma düşürmeye çalışıyorlar. Örnek olarak Maden-İş'e bağlı İzsal Döküm Fabrikasını verebiliriz. Bu fabrika 15 aydan beri grevde. DİSK hâkim sınıfların uyutma aracı olan televizyonu grev kulübesine sokmuşlar. İşçiler televizyondan ne öğrenibilirler onuda siz söyleyin? Oradaki işçi kardeşlerimize yarım aylık vererek, başkasının gazetesini, bildirisini, dergisini alırsanız, burada birisini konuşturursanız sendikadan üyeliğinizi sileriz, parada alamazsınız, diye tehdit ediyor.

KAHROLSUN MÜCADELEMİZİ ENGELLEMEYE ÇALIŞAN DEVRİMCİ MASKELİ SENDİKA AĞALARI!
NE AMERİKA NE RUSYA, BAĞIMSIZ TÜRKİYE!
KAHROLSUN FAŞİSTLER, SOSYAL-FAŞİSTLER!
YAŞASIN DEVRİMCİ DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ!

Bir Grup Cam İşçisi

KAHROLSUN BASKI, ZULÜM DÜZENİ VE REVİZYONİZM!

Hâkim sınıfların halkımız üzerindeki azgın sömürü ve baskısı gün geçtikçe daha da yoğunlaşmaktadır. Ülkemizde halkımızın yükselen anti-faşist, yurtsever mücadelesini bastırmak veya pasifize etmek için hâkim sınıflar, polisiyle, jandarmasıyla ve de faşistleriyle halka saldırmaktalar.

Doğu'da kaçakçı bahanesiyle mazlum halka karşı, fabrikalarda işçilere karşı toprak işgali yapan köylüye karşı ve üniversitelerde gençliğe karşı girişilen katliam ve terörleri yapan hâkim sınıflar ve emperyalizmin uşakları, bunları kendi basın organlarında bize yanlış yalan aktarıp meselenin özünü gizleyerek bizi aldatamaz.

Faşist ve sosyal-faşist saldırılar, DİSK revizyonistlerinin devrimci maske takıp işçi sınıfı üzerindeki azgınca sömürüsü ve işçi sınıfının mücadelesini bastırıp, emperyalizm ve uşakları ile işbirliği yaparak bizleri siyasi ve ekonomik baskı altında tutmaları bizi yıldıramaz.

DİSK revizyonistleri unutmasınlar ki, bizler işçi sınıfı olarak şunu daha iyi kavramışız. Sizin devrimci yuvarlak ve yakışıklı laflarınız, sizin sahtekârlığınızın birer belirtisidir ve hiyanetten öteye gitmemiştir. Sizler de hâkim sınıfların uşaklarısınız.

Daha dün Avcılar islon fabrikasında DİSK'in kolu Tekstil-İş sendikası başkanı Rıza Güven'in hıyanetini unutmadık. Bizleri yüz bin liraya patrona sattınız. Motopar olayını unuttuğumuzu mu sanıyorsunuz. Profilo'da hâkim sınıfların kahpe kurşunu ile ölen arkadaşımızın kanı daha kurumadı. Ayrıca yine Profilo'da aynı direnişte öldürülen, ama ismi açıklanmayan arkadaşımızın suçlusu ve katili sizler değil misiniz?

DİSK revizyonistleri ellerinizi yakamızdan çekin, siz çekmezseniz biz kırmasını iyi biliriz.

Amerikan emperyalizminin ülkemizde gerilemesine karşı, hâkim sınıfların Rus sosyal emperyalistleriyle yaptıkları, (güya dostluk anlaşmalarıymış özünde sömürü anlaşmalarıdır). Anlaşmalara sizlerde yeşil ışık yakıyorsunuz.

Bizler işçi sınıfı olarak ülkemizi ne Amerikan emperyalizmine, ne Rus sosyal emperyalızmine, faşistlere ve sosyal-faşistlere terketmeyeceğiz.

DİSK revizyonistlerinin yan kuruluşu olan İGD'li besleme sosyal-faşistler de gençliği arkadan hançerleyip, gençliğin mücadelesini bize yanlış aktarıp onlar "MAO"cudur, deyip bizi bölmeye çalışmanız boşunadır, katil uşaklar.

Emperyalizm ve işbirlikçilerinin sömürü çarkları artık eskimiş, paslanmıştır, bu çarkların kırılması yakındır. Nasırlı ellerimizle balyoz gibi ensenize indiğimiz zaman, sizleri ne emperyalizm ne de sosyal emperyalizm kurtarır.

DİSK revizyonistleri! 1 Mayıs sizin bayramınız değil. 1 Mayıs, işçi kanıyla boyanmış proletaryanın şanlı bayramıdır. Sizin onu kutlamaya hakkınız yok!

NE AMERİKA NE RUSYA! KAHROLSUN FAŞİZM VE SOSYAL FAŞİZM!
KAHROLSUN SENDİKA AĞALARI! DEVRİMCİ İŞÇİLER SENDİKA YÖNETİMİNE!
YIKILSIN AĞALIK, TOPRAK KÖYLÜNÜN!

İstanbul AVCILAR'dan
bir grup devrimci işçi

Samandağ'lı öğretmenler sosyal faşist TÖB-DER yöneticilerini protesto ediyor

Yurtsever, devrimci öğretmenlerin mücadelesi yükseldikçe, TÖB DER Genel Merkezine çöreklenmiş olan sosyal-faşistler sosyalist maskelerine sarılamıyorlar.

Faşist diktatörlük öğretmenleri sürgünlerle, kıyımlarla yıldırmaya, korkutmaya çalışırken, Sosyal-faşistler ise yurtsever devrimci öğretmenleri TÖB-DER'den ve yönetimden uzaklaştırmaya çalışıyor ama bu kıyımlar, sürgünler, tasfiyeler öğretmenleri daha da biliyor, biledikçe daha da düşmanını iyi kesiyor.

Sosyal-faşistler sonlarının geldiğini gördükçe kudurganlaşıyorlar. Biz Samandağ'da yurtsever, devrimci öğretmenler olarak genel merkezin bu tavrını şiddetle protesto ederiz.

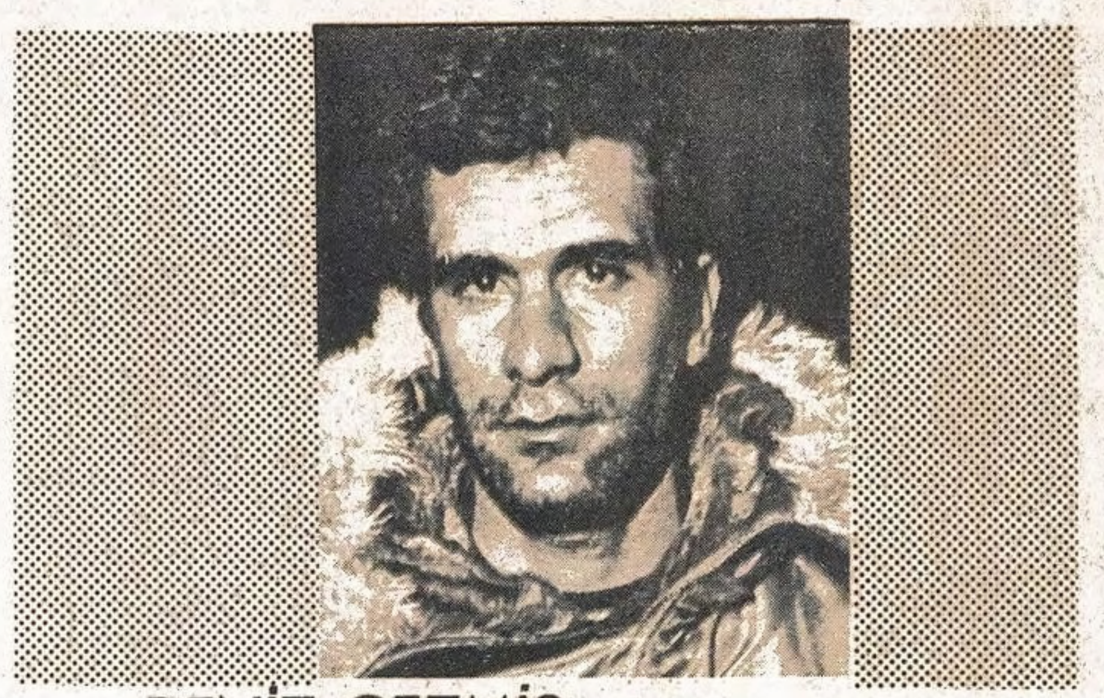
Öğretmenlerin mücadelesi revizyonizmi yıkarak yükselecektir.

KAHROLSUN FAŞİZM, SOSYAL - FAŞİZM!
NE AMERİKA NE RUSYA, BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYE!

Antakya-Samandağ'dan
Bir Grup Öğretmen.

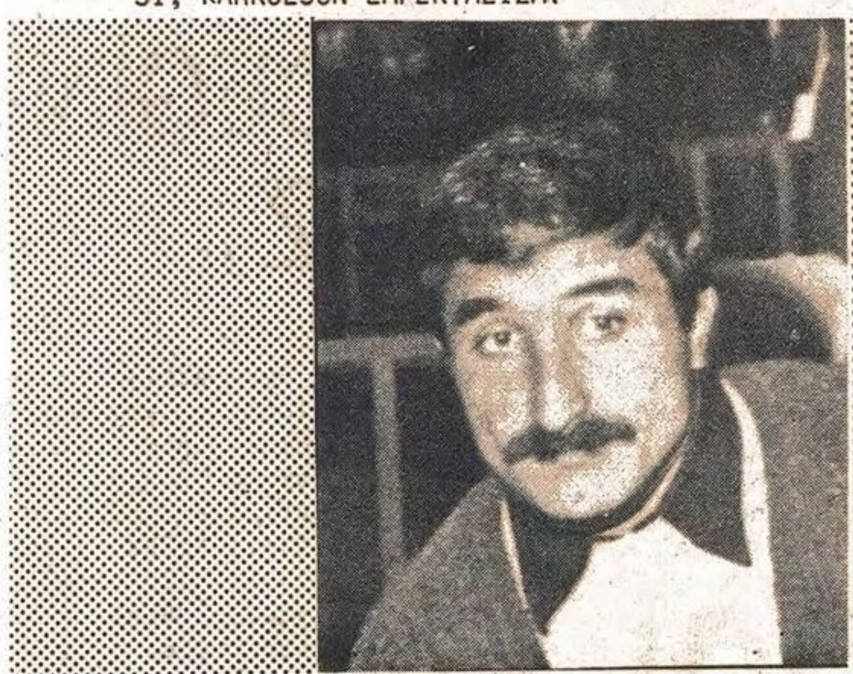
6 MAYIS 1972

DENİZ, YUSUF, HÜSEYİN YOLDAŞLARIN DARAĞAÇLARINDA YÜKSELEN SESLERİ DEVRİM MÜCADELESİNE ÇAĞRIDIR

DENİZ GEZMİŞ

"YAŞASIN TÜRKİYE HALKININ BAĞIMSIZLIĞI, YAŞASIN MARKSİZM-LENİNİZM'İN YÜCE İDEOLOJİSİ, YAŞASIN TÜRK VE KÜRT HALKLARININ BAĞIMSIZLIK MÜCADELESİ, KAHROLSUN EMPERYALİZM!"

YUSUF ASLAN

"BEN HALKIMIN BAĞIMSIZLIĞI VE MUTLULUĞU İÇİN ŞEREFİMLE BİR DEFA ÖLÜYORUM. SİZLER, BİZİ ASANLAR ŞEREFSİZLİĞİNİZLE HER GÜN ÖLECEKSİNİZ. BİZ HALKIMIZIN HİZMETİNDEYİZ. SİZLER AMERİKA'NIN HİZMETİNDESİNİZ!...

YAŞASIN DEVRİMCİLER!..
KAHROLSUN FAŞİZM!.."

HÜSEYİN İNAN

"BEN ŞAHSİ HİÇ BİR ÇIKAR GÖZETMEDEN, HALKIMIN MUTLULUĞU VE BAĞIMSIZLIĞI İÇİN SAVAŞTIM. BU BAYRAĞI BU ANA KADAR, ŞEREFLE TAŞIDIM. BUNDAN SONRA BU BAYRAĞI TÜRKİYE HALKINA EMANET EDİYORUM.

YAŞASIN İŞÇİLER, KÖYLÜLER VE YAŞASIN DEVRİMCİLER! KAHROLSUN FAŞİZM!.."

6 Mayıs, tüm devrimcilerin mücadele azminin daha da bilendiği bir gündür. 6 Mayıs ezilenlerin, vatan satıcılarına, halk düşmanlarına karşı öfkesinin daha yüreklerine sığamaz olduğu bir gündür... 6 Mayıs 1972 de 12 Mart cellatları Deniz, Yusuf ve Hüseyin yoldaşları katletti. Onlar, devrimcilerin sesini dar ağaçlarında susturabileceklerini sandılar. Halk düşmanlarının darağaçları, devrimcilerin mücadele azimlerini, zulme karşı direnme kararlılıklarını öldürebilir mi? Nasıl ezilenlerin kurtuluşu uğruna canlarını feda eden sayısız devrimcinin anısı işçi sınıfının ve halkın mücadelesine güç kattıysa, Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan ve Hüseyin İnan yoldaşların anısı da tüm canlılığıyla yaşıyor. Onların darağaçlarından yükselen sesi ülkemizin dağlarında, köylerinde, fabrikalarında yankılanıyor.

Deniz, Yusuf ve Hüseyin yoldaşlar 1960'larda ülkemiz halkının ABD emperyalizmine karşı yükselen mücadelesinin içinde bağımsızlık kavgasına atıldılar. Onlar öğrenci gençliğin ABD emperyalizmine karşı yükselen yurtsever - devrimci mücadelesinin her anında vardı. Bu mücadeleye öncülük ettiler. 12 Mart faşizmine karşı direndiler. Silahlarını halk düşmanlarına teslim etmediler. Hapishanede devrimci tutumdan sapmadılar. Darağaçları karşısındaki yılmaz tutumlarıyla zulüm ve teröre meydan okudular. Devrimci kararlılıklarıyla halk düşmanlarını ölüme mahkûm ettiler.

"Yaşasın Marksizmin - Leninizmin yüce ideolojisi. Yaşasın Türk ve Kürt halklarının devrimci mücadelesi!" diyordu Deniz Yoldaş. "Biz halkımıza hizmet ediyoruz. Sizler Amerika'ya hizmet ediyorsunuz. Yaşasın devrimciler, Kahrolsun Faşizm!" diyordu Yusuf Yoldaş. Ve Hüseyin Yoldaş, "Ben hiç bir şahsî çıkar gözetmeden halkımın mutluluğu ve bağımsızlığı için savaştım. Bu bayrağı bu ana kadar taşıdım. Bundan sonra bu bayrağı Türkiye halkına emanet ediyorum" diye haykırıyordu. Onların sesleri hiç dinmeyecek...Deniz, Yusuf ve Hüseyin Yoldaş'ın sözleri meydanlarda, grevlerde, işgallerde, okullarda, işkencede tüm devrimcilere güç katıyor. Onlar halkın mücadelesinde yaşıyor. Bu mücadelelerde milyonlarca kez tekrarlanarak yaşıyor. Onların sözleri tüm ezilenler için bir mücadele çağrısıdır.

Bu çağrı ülkemizin dört bir yanında cevap buluyor. Her gün sayısız devrimci geçmişten dersler çıkararak mücadele saflarına atılıyor. Şimdi Deniz'ler, Hüseyin'ler, Yusuf'lar 6 Mayıs'ta yükselen mücadele azmiyle ve kararlılığıyla iki süper devlete ve işbirlikçilerine karşı bağımsızlık ve demokrasi bayraklarını açıyorlar. Ve canları üstüne şu yemini ediyorlar. "DENİZ 'İN YUSUF'UN, HÜSEYİN'İN ANISINI SONUNA KADAR YAŞATACAĞIZ.

Devrimciler 71 direnişinden dersler çıkarıyor:

YALNIZCA DEVRİM İSTEMEK YETMEZ, DEVRİME NASIL ULAŞILACAĞINI VE KİTLELERİ BU UĞURDA SEFERBER ETMEYİ BİLMELİYİZ

Deniz Gezmiş, Yusuf Arslan, Hüseyin İnan yoldaşların mücadelesi halkımızın emperyalizme karşı direnişinin bir parçasıydı. Devrimci kararlılığın, mücadele azminin en güçlü örneklerinden biriydi. Ama 71 döneminde faşist diktatörlüğe karşı direnen öteki yoldaşlar gibi onlarında mücadelesi önemli hatalar ve zaaflar taşıyordu. Bugün devrimcilere düşen, bu zaaf ve hataları cesaretle ele alıp, sabırlı bir mücadele ile aşmak, böylece ölen yoldaşların anısını, olumlu mirasını mücadelemizde yaşatmaktır.

O dönem mücadeleye atılan tüm yoldaşlar devrim isteğiyle doluydular, bu uğurda seve seve canlarını feda etmeye hazırdılar, ama bu mücadelede objektif gerçeklerin yerine subjektif niyetlerini koydular. Marksizm-Leninizmi mücadelelerine ışık tutacak tarzda kavrayamadılar, Marksizm-Leninizm ışığında objektif durumu tahlil edip, mücadeleleri ni bunun üzerine inşa edemediler. Moden revizyonizmle Marksizm-Leninizm arasındaki ayrımı sadece şiddet kullanıp kullanmamada görerek modern revizyonizmin darbeci metodlarına karşı uyanık olamadılar. O dönem modern revizyonizmin dünya çapında etkisi yüzünden bir ölçüde yaygınlık kazanan maceracı çizgiden etkilendiler, devrimi bir avuç öncünün silahlı eylemleri olarak gördüler. Halk kitlelerini seferber edemediler, kitlelerin insiyatifini mücadeleye hâkim kılamadılar. Küçük burjuva ihtilâlci bir rota izlediler. Devrimci Proletarya Partisi'nin olmadığı ve mücadele geleneksizliğinin hüküm sürdüğü bir ortamda boy atıp gelişen direniş hareketleri bu önemli zaafları yüzünden yenilgiye uğradı.

Şimdi çeşitli renkten revizyonistler bu mücadelenin olumlu yönüne, Deniz, Yusuf, Hüseyin yoldaşların mücadele azmine ve devrime bağlılıklarına saldırıyorlar, onun ismini revizyonist siyasetlerine alet etmek istiyorlar. "Emeğin Birliği" adlı gazete ve çevresi onların mücadelelerinde olumsuz olan ne varsa koruyup, olumlu yönlerine saldırıyor, Deniz Gezmiş, Yusuf Arslan ve Hüseyin İnan'ı ve yoldaşların anısını modern revizyonizmin hizmetine sokmaya çabalıyor. Yıllanmış darbeci-revizyonist "Bağımsız Türkiye" gazetesi ise yoldaşların tüm halk için bir umut ve devrimci coşku demek olan isimlerini ahlâksızca kendi revizyonist emellerine alet ederek, proleter devrimci saflarda sözümona bulanıklık yaratabileceğini ummaktadır.

Revizyonistlerin tüm çabaları boşunadır. Devrimciler, geçmiş 71' direnişinin tüm olumsuz yanlarına rağmen Türkiye devrimini ilerlettiğini bilir ve bu mücadelenin olumlu ve olumsuz yanları ile tümüne sahip çıkarlar. Ama devrimciler bu mücadelenin olumsuz yanlarını aştıkları ölçüde, olumlu yanlarının yaşatabileceğini de bilirler. Son üç yılda bu uğurda kararlı adımlar atıldı. Ama teori düşmanlığı, revizyonizme karşı kararlı ve uzlaşmaz mücadelede yalpalama, kendiliğindencilik eğilimleri, proleter devrimci saflarda zaman zaman belirmektedir.

Bu zaafların üstüne de cesaretle gidelim. Gidelim ki, Denizlerin, Yusufların, Hüseyinlerin anısı mücadele bayraklarımızda daha da güçlü dalgalansın!

İzmir'den Sümerbank işçilerinin tüm Sümerbank işçilerine çağrısı:

«MÜCADELEMİZİ YÜKSELTELİM»

Sümerbank'ta yükselen mücadelemiz, bu mücadeleye daha da aktif bir şekilde katılan işçilerin deneyi şunu gösteriyor bize; revizyonistler, "Sümerbank işçileri diğer iş yerlerindeki işçiler gibi değildir. Sümerbank işçisi kolay kolay harekete geçmez." diyorlardı. Yükselen mücadele Sümerbank işçilerinin pasif ve korkak olduğu hakkındakı revizyonist uydurmaları yıktı. Bütün işçiler gibi Sümerbank işçisi de belli bir örgütlenmenin verdiği güvenle, düzenli bir siyasi-pratik önderlik ve kitlenin mümkün olduğu kadar geniş bir kesimini birleştirip harekete geçirerek bir hedefin öne çıkarılması ile harekete geçebiliyorlar. Ve her deney safları daha da sıklaştırıyor ve yeni önderler, yeni savaşçılar çıkarıyor ortaya.

Hâlâ sendikalarda varlığını sürdüren revizyonistlerin, "Biz yaparız, işçiler arkamızdan gelir" ya da yığınları koyun gibi görerek yığınlara güvensizliğin üzerine kurulmuş olan düşüncelerin yıkıldığını görüyor bütün işçiler. Artık "Hükümet onların elinde bir şey yapamayız" düşüncesinin Sümerbank işçilerine "faşist saldırılara boyun eğmelisiniz" demek olduğunu anladık. Şimdiye kadar hemen her meselede revizyonistlerin bize söyledikleri bu idi: "MC düşürülsün, ondan sonra harekete geçeriz."

A[illegible] geçirdiğimiz mücadele ayları, bu düşüncenin geniş işçi kitlelerinin iki süper devlet ve onların uşakları faşistlerle, sosyal faşistlere karşı yürüttükleri mücadeleye engel olduğunu anladık. Bu revizyonist düşünce; bizim "iş ve can güvenliği uğruna sürdürdüğümüz mücadelede" geniş işçi yığınlarının gücüne değil de bir hükümet değişikliğine umut bağlamıştır. Oysa ki; bizim mücadelemizin daha da gelişip, yaygınlaşması ve haklı sonuçlara ulaşabilmesi için işçi yığınlarında bir hükümet değişikliğine bağlanan düşüncelerin yıkılması gerekiyordu. Sendikaların ve devrimci diye geniş işçi kitlelerine kendini tanıtanlara düşen görev işçilerdeki bu düşünceyi yıkmak olmalıydı. Revizyonistler bu düşüncenin yıkılmasından yana değillerdi.

Bu revizyonistlerin aksine devrimciler böyle düşünmediler. Sümerbank'ta devrimciler dağıttıkları bildirilerde, broşürlerde, konuşmalarda sürekli olarak "Ezilen sınıfı ancak mücadele eğitir. Bu mücadele ona yani ezilen sınıfa kendi gücünü gösterir. Onun gelişmesinin ve revizyonist safsataların yıkılmasının gerçek teminatı da budur» diyorlardı. Hemen her meseleden hareket ederek geniş işçi yığınlarına mücadele edilmesinin gerektiğini vurguluyorlardı. Bu nedenle de verilmek istenmeyen KİT ikramiyeleri konusunda sessiz kalınmadı. Bu hakların alınması için mücadele edilmesi vurgulandı. İşçi sınıfına şimdiye kadarki hakları isteyerek verilmedi. İşçi sınıfı şimdiye kadarki kazandıklarını sürekli olarak bu uğurda sürdürdüğü mücadeleleriyle kazanmıştır. "KİT ikramiyelerini de kazanılmış bir hakkımız olarak görmeliyiz ve bu haklarımızı da mücadele ederek korumalıyız." diyerek mücadele vurgulandı. Ve revizyonistlerin korkak, pasif diye gördükleri "uyuyan DEV" hareketlendi ve direnişe geçti.

Bu, halk düşmanlarının içinde yer alan sosyal - faşistler için bir felâketti. Çünkü onlar mücadele etmemizden korkuyorlardı. Bunu da çeşitli şekillerde söylentilerle yaymaya çalıştılarsa da sonuçta onların düşüncelerinin kime hizmet ettiği daha açık olarak ortaya çıktı.

Mücadelemiz yükseldikçe faşistler daha da kusursuz olmaya, ve korkmaya başladılar. Geçen yıllarda süren uzun ve sert mücadele sonunda ele geçirdikleri ve pek çok işçiyi işten atarak yerleştirdikleri "TARİŞ ÜZÜM"den Sümerbank'a yönelen saldırılara giriştiler. Faşistler, "işçi bülteni" başlığı altında, bir sürü demagojilerle oldu ve amaçları bizi yıldırmak olan bildirileri ni dağıtmaya hız verdiler. Her bildiri dağıtışlarında yüzlerce kişi sağı solu tutuyor ve işçilere baskı yapılarak, dövülerek dağıtıyorlardı. Saldırıları daha da yükseldi ve bu sefer işe giriş ve çıkışlarda süreklilik kazandı. Her gün her çıkışta bir çok arkadaşımız dövülüyor, bıçaklanıyor ve hakarete uğruyordu.

Revizyonistlerin bu saldırılar karşısında sesi iyice kesildi. Bu kez açık açık "direnmeyin" diyemiyorlardı. Ama direnmemizden de rahatsız oluyorlardı. Saldırılar sürdükçe içerideki kaynaşmalar alabildiğine artıyordu. Son olarak iki arkadaşımızın hırpalanması karşısında Sümerbank'ta çalışan faşistlerle, sosyal faşistlere karşı olan her kesi birleştiren ve mücadeleye çeken propagandayı yoğunlaştırdık. Bu çalışmayı, "SÜMERBANK İŞÇİLERİNDE YURTSEVER-ANTİ FAŞİST OLAN HERKESİ BİRLEŞTİRECEK İŞ VE CAN GÜVENLİĞİ İÇİN DİRENİŞ KOMİTELERİ" kuralım çağrısı ile birleştirdik. Bu çağrı sonunda faşistlerin korkuları iyice arttı. Sümerbank işçileri de bu korkunun ve geri çekilişin boşuna olmadığını anlayarak mücadelelerine daha da sıkı sarılmadan gerektiğini kavradılar. Bir süreden beri kesilen saldırılar onların korkularının yani örgütlenmeye başlayan işçi gücünden korkularının bir sonucuydu. Ama biz Sümerbank işçileri bu saldırıların bir anlık kesilmesi karşısında rahatlamadık. Yeni yeni saldırıların tekrar gündeme geleceğini aklımızdan çıkarmadan hazırlanıyoruz yeni yeni mücadelelere.

Bir de uzadıkça uzayan toplu sözleşmemiz sonunda geçenlerde gazetelerden öğrendiğimiz kadarıyla Teksif'in bütün SÜMERBANKLAR'da kademeli olarak grevlere gideceğini yazdı gazeteler. Bu konuda bütün Sümerbank'lı işçilere ve bize önemli görevler düşmektedir. Teksif, mücadelemizin yükseldiği ve devrimci hedeflere yöneldiği yerlerde grevle gitmeye yanaşmayabilir. Çünkü Teksif'in sarı sendika ağaları da biliyorlar ki; İzmir Sümerbank gibi yerlerde GREV gibi siyasi gelişime alabildiğine yardımcı olan mücadeleler sonuçta bizi yani devrimci hareketimizi ve devrimci işçileri güçlendirecektir.

O yüzden İzmir Sümerbank'ta greve yanaşmayabilir. Bu konuda bize düşen görevler daha da artacaktır. Bu yüzden hazırlıklarımızı sıklaştırmalıyız. Teksif hangi Sümerbank'ta greve giderse gitsin oradaki mücadele bizim mücadelemizdir. Kendi işyerimizdeki grev gibi başka yerlerdeki mücadelelerle çeşitli biçimlerde ilgilenmeliyiz. İşçilerin birliğinden korkan bütün halk düşmanlarını daha da güçsüzleştirecek şekilde dayanışmayı sağlamak bizim görevimizdir. Şimdiden hangi Sümerbank'ta olursa olsun, faşistleri ve sendika ağalarını güçlendirebilecek, işçilerin birliğinin önündeki engelleri daha da sağlamlaştıracak bütün oyunlara uyanık olalım. Sendika ağalarının ve faşistlerin oyunlarını birlikte mücadele ile bozalım. Greve gidecekleri yerlerdeki işçiler. Bu mücadelede sadece ekonomik isteklerle yetinmeyelim. Sümerbanklardaki faşist ve sosyal-faşist tehlikeye karşı savaşalım. Gazetemiz HALKIN YOLU vasıtasıyla kendi iş yerimizdeki mücadeleden diğer Sümerbanklı işçi arkadaşlarımızı haberdar edelim. Böylece dayanışmamızın ilk adımlarını atalım.

Biz İzmir Sümenbanklı devrimci işçiler bunun önemli olduğuna inanıyoruz. Çünkü faşist ve sosyal-faşist tehlikenin kamu kuruluşlarından hedef olarak seçtikleri ve ele geçirerek TARİŞ, ALİAĞA, SEYDİŞEHİR gibi yapmaya çalıştıkları işyerlerinden biri de SÜMERBANK'lardır. Bu konuda dişe diş bir mücadele yürütelim. SÜMERBANK'ların yani TARİŞLER, ALİAĞALAR olmasına fırsat vermeyelim.

İşçilerin birliğinin önündeki en büyük engeller olan faşistlerle, sosyal-faşistleri sendikalarımızda, işyerlerimizde güçsüzleştirelim, sendikalarımızı devrimci işçilerin elinde sınıf sendikaları ve fabrikalarımızı da devrimci siyasetimizin kaleleri haline getirmeliyiz.

Bu faşist tehlikeden rahatsız olan bütün işçileri ortak hedefler doğrultusunda harekete geçirelim. Çünkü bu faşist tehlikeye engel olacak tek şey; işçilerin örgütlü, bilinçli ve militanca mücadeleleridir. Mücadelemizi yeni yeni savaşçılarla, doğru siyasi önderlikle daha yükseltelim ve DEVRİMCİ DEMOKRATİK HALK İKTİDARI İÇİN verdiğimiz mücadelenin bir parçası haline getirelim.

KAHROLSUN İŞÇİ SINIFININ BİRLİĞİNİN EN TEHLİKELİ DÜŞMANLARI OLAN FAŞİSTLER VE SOSYAL-FAŞİSTLER!

NE AMERİKA NE RUSYA, YAŞASIN DEMOKRATİK TÜRKİYE!

YAŞASIN SÜMERBANK İŞÇİLERİNİN BİRLİKTE MÜCADELESİ!

YAŞASIN 1 MAYIS!

İzmir Sümerbank'tan
Proleter Devrimci İşçiler